

ὁ Δημήτριος Δρίδας μετὰ τὸν Ἡρακλῆα Κηκλή-
ρογλου — τὸ Παράδεισιον Πηγιὸν μετὰ τὸν
Ἀλέξ. Οἰκοκροῦν. Ποιμενική, Φλογεράν
καὶ Μαρίας Καλλιτέχνη — ὁ Ἰπποκρίτης τῶν Ἀ-
γέμων μετὰ τὸν Μελαγχρονὸν Ναυτην καὶ τὸν
Μαργαριταρέγιον Σταυρὸν. — ἡ Μέλλουσα
Καλλιτέχνης μετὰ τὴν Ἰωάνναν Μαρκετή —
ὁ Μενουτιάδης Πάτροκλος μετὰ τὸν Ἀρχιζιζάν-
τιον καὶ Τσουκνιδῆν τῆς Τερψιθέας. — τὸ Φύ-
γε ἀπ' ἰδὸς μετὰ τὴν Βίγλιαν, Ἰόνιον Πέλαγος
καὶ Χάρι τῆς Γραβιάς. — ὁ Ἐθνικός Ἕγνος
μετὰ τὸν Λούσιον, Μοναχὴν τῆς Πεντέλης, Γα-
λαξίαν, Ἐλιδιοφόρον καὶ Γλυκεῖαν Ἐπι-
δα. — τὸ Ἡθάλιον τοῦ Ἀεροσταίου μετὰ τὸν
Κόντη Ραζανακῆν, Μέλλουσαν Καλλιτέ-
χνηδα, Μολαῖδην, Ἀντίο Μαστέραν καὶ Τσοῦχ-
τραν. — ἡ Τοξοὶς Ἀρτεμίδης μετὰ τὸν Ἀρσῆν
τοῦ Μέλανος Ἀρμουῦ, Λευκὴν Χιόνα, Κε-
ραυνοδόχον Δία, Ἀνθιμῆνον Μενεξῆν καὶ
Καρυάτιδα. — ὁ Ἀρχιναύαρχος Ἐδρυδιάδης
μετὰ τὸν Ἀγροπολιτικόν, Αἰμυλίαν Εἰ-
μαρέτην, Ἐλληνίδα Καλλιτέχνηδα, Δελφί-
να τοῦ Ἐδρείου. — ὁ Χρυσόμαλλος Λέων μετὰ τὸν
Ἀρχιζιζάντιον καὶ Ἰπποκρίτην Ἀμνναν. —
ἡ Διγμάτωσα Χελιδὼν μετὰ τὴν Ταναγραίαν
Κόρην, Ἀνθιμῆνον Ἀμαγυλιάν καὶ Πα-
παρούραν τῆς Πεντέλης. — ἡ Ἀρχαία Ἐλ-
ληνική μετὰ τὸν Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα —
ἡ Αἰκατερίνη Κοτζιάλη Γρίβα μετὰ τὸν Ἀρχι-
ναύαρχον Θεμιστοκλέα. — ὁ Πατριάρχης Σπου-
ργίτης μετὰ τὸν Κροκόδειλον τοῦ Νείλου καὶ Σο-
φίαν Κόλλα. — ὁ Ἐθνομὸς Ναυτης μετὰ τὸν
Μελαγχρονὸν Ναυτην, Ναυτοπούλον, Κα-
ραβόγατον, Ἀδραν τοῦ Ἐδρείου καὶ Ἀρφέ-
σσαρ. — τὸ Κῆμα τῆς Σαλαμίνας μετὰ τὴν Ἀ-
στροφεγγίαν καὶ τὸν Ἀρδοβρον Κοέν.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ
Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰς φίλας τῆς:
Ναυτοπούλαν, Ἐσθὴν Νησιωτοπούλαν, Δε-
σποϊρίδα Ἀη Χούγκ Τσάγκ (ἀνάγνωτε τὸν
Κανονισμὸν τῶν Μικρῶν Μουσικῶν καὶ θά εἰ-
σὶς ἰδίᾳ). Μπουμπουνισμένο Μυαλὸ (εἶνε
προσδιορισμένον νὰ γίνῃται εἰς Διαγωνισμὸς Ἀύ-
σεων κατὰ τετραμηνίαν, ὡστε ὁ δεῦτερος ἀρχί-
ζει πάντοτε τὴν 1ην Μαΐου). Θεόδωρον Καρα-
γιάννην, Λαγάρην (σοῦ ἀπαντῶ με ψυχρό-
τητα; καλὴ τί εἶν' αὐτὰ!) Διγμάτωσαν Χελ-
ιδόνα (πολὺ χαίρω σοῦ εἶσαι τώρα καλὰ!)
Τοξοῖδα Ἀρτεμίν (σήμερα, δυστυχῶς, δὲν ἔ-
χω τόπον διὰ πληροφορίας.) Δέκιον Μῦν, Κε-
νέλιον Ἀη (ἴσα θέλεις, διὰ νὰ ἐκλέγω) Χρυσό-
μαλλον Λέοντα (βεβαίως, εἶνε πολὺ καλὸν
νὰ λάβῃς μέρος εἰς τοὺς Ἀγῶνας.) Ἀρχιναύα-
ρχον Ἐδρυδιάδην (ἀναμένω τὰς ἐντυπώσεις
σοῦ.) Νεράϊδαν Μαντζουράναν (ὄχι ἄλλη ἢ
Ἀντιγόνη καὶ ἄλλη ἢ Ἀντιγόνη Θεμυρίδου)
Κόρη τῆς Ἑλλάδος (γράφω σοῦ τὰς πληροφο-
ρίας καὶ ἂν εἰμπορῶ θά τας δημοσιεύσω.) Μερό-
πην Μαρίνου, Γουλιέλμου Τέλλου (εὐχαρι-
στῶ θερμῶς διὰ τὰς τόσας εὐχάς.) Μενοϊτιά-
δην Πάτροκλον (κατενθουσιασμένον ἀπὸ τὴν
ἐπιστολήν περὶ Σολωμοῦ.) Χρυσάετον καὶ ἄ-
δελφούς (ἀνυπομονῶν νάκούσω καλὰς εἰδήσεις
περὶ τῆς υἱίας τῆς προσφιλοῦς σας μητρός.)
Τσουκνιδῆν τῆς Τερψιθέας, Βραχριασμένην
Κουκουθίαν (πολὺ με συνεκίνησεν ἡ εὐσε-
βὴς ἀνάμνησις· εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὰ γραμ-
ματόσημα.) Ἐθνομὸν Ναυτην (ναί, τὸ ψευδῶ-
νυμον αὐτὸ εἶνε ἰδικόν σου, καὶ νὰ μὴ ἔχη
ἀμφιβολίαν) Πατριάρχην Σπουργίτην (ὅταν ἔ-
χῃς στέλλει, καὶ μὴ σε μέλη; πάντοτε δημοσι-
εῖται καὶ τί!) Μουσικὴν Φωνήν (ἔστειλα ἐκ
νέου τὸ 12ον.) Σηνητεμένην Ἐλληνοπού-
λαν (ἔ, ἐπροσβίσατε τὸ ἀμπόλιον;) Ἀρχι-
ναύαρχον Θεμιστοκλέα (ὁ κ. Σενόπουλος σ'
εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὸ ὄρατον ποιηματάκι
ποῦ του ἀπερνεῖς.) Ἡθάλιον τοῦ Ἀεροσταί-
ου (ἔστειλα.) Ἐθνομὸν Ἕγνον (πραγματι-
κῶς ὄραται ἡ ἰδέα αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς!) Φύγε

ἀπ' ἰδὸς (ἔστειλα πρὸς τὸν Χ. Μησοῖτην τὴν
πύλλα στέλλονται τακτικώτατα.) Ἀρδοβρον Γ.
Καμῆλιον (τῶν 10 ὄρ. ὄχι τῶν 2 ὄρ. καί.)
Ἄστον τῆς Ἰδῆς (πολὺ σωστὰ αὐτὰ ποῦ γρά-
φεις), Ἀρδαλοῦσαν (πολὺ φαίνεται περιττόν,
διότι ὄσον καὶ ἂν το ἀλλάξῃς πάλιν Ἀρδαλοῦ-
σιαν θά σὲ λέγουν.) Ὀφραϊαν Ἀφίδα, Φύλ-
λον Τριαταφύλλον (καλὰ τοῦ ἔκαμαν ἡ μέ-
λισσις; τοῦ λιχουδιάρχατου τοῦ Κώστα!) Μέλ-
λουσαν Καλλιτέχνηδα (γαυάτην ἐνθουσιασμοῦς
σήμερα διὰ τὴν εἰκόνα τῆς Ἰωάννας Μαρκετή)
Σουσοράδαν (πρέπει νὰ στείλῃς 1 ὄρ. διὰ τὴν
ἀλλαγὴν.) Παράδεισιον Πηγιὸν, Σπασμένον
Φεγγίτην (μὴν ἀνησυχῆς, διότι πολὺ γρήγορα
ἡ πρότασις θά τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν.) Δημ. Π.
Δρίδαν (μοῦ ἤρσαν ὅσα μοῦ γράφεις περὶ τῆς
γοθδικῆς γραφῆς.) Ἄρατον (μὰ εἶπα θὲν δὲν
γνωρίζω τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Ἐφῶς Ἀστέρου».)
Μαθρον Πρίγκηπα (καὶ ὑπάρχει καλλιτερον
πρᾶγμα ἀπὸ τὴν πρωινήν ἔγερσιν;) Ποιήτριαν
Σαπφῶ, Λευκὸν Μανουσακι, Ζοφερόν Μεσαί-
ωνα (μὲ τὴν γνώμην σου εἶνε οἱ περισσώτεροι
καὶ αὐτὸ θά γίνῃ) Μικρόν Τριπαυστήν (τό-
σος λόγος διὰ σὲ εἰς τὴν ἀλληγογραφίαν μου καὶ
ἀκόμη ἔχεις παράπονον ὅτι δὲν σοῦ ἀπαντῶ;
νὰ ἤξευρες πόσο σε ζηλεύω!) Ἀριστερίδην
Βλαχόπουλον (ἔστειλα τὸ δῶρον) Ἐωσφορόν
(ὅταν διπλασιασθῇ τὸ φύλλον, θά ἔχη καὶ ἔξω-
φύλλον με ὕλην δελτίου, ἐπομένως θά ἔχη 20
σελίδας καὶ ὄχι 16· πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατόν νὰ
μὴ διπλασιασθῇ ἡ συνδρομή;) Ἄρατον. Ἐρ-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι' ἰδέας στέλλονται μέχρι τῆς 7' Ἰουλίου

- Ἐξ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ
Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰς φίλας τῆς:
Ναυτοπούλαν, Ἐσθὴν Νησιωτοπούλαν, Δε-
σποϊρίδα Ἀη Χούγκ Τσάγκ (ἀνάγνωτε τὸν
Κανονισμὸν τῶν Μικρῶν Μουσικῶν καὶ θά εἰ-
σὶς ἰδίᾳ). Μπουμπουνισμένο Μυαλὸ (εἶνε
προσδιορισμένον νὰ γίνῃται εἰς Διαγωνισμὸς Ἀύ-
σεων κατὰ τετραμηνίαν, ὡστε ὁ δεῦτερος ἀρχί-
ζει πάντοτε τὴν 1ην Μαΐου). Θεόδωρον Καρα-
γιάννην, Λαγάρην (σοῦ ἀπαντῶ με ψυχρό-
τητα; καλὴ τί εἶν' αὐτὰ!) Διγμάτωσαν Χελ-
ιδόνα (πολὺ χαίρω σοῦ εἶσαι τώρα καλὰ!)
Τοξοῖδα Ἀρτεμίν (σήμερα, δυστυχῶς, δὲν ἔ-
χω τόπον διὰ πληροφορίας.) Δέκιον Μῦν, Κε-
νέλιον Ἀη (ἴσα θέλεις, διὰ νὰ ἐκλέγω) Χρυσό-
μαλλον Λέοντα (βεβαίως, εἶνε πολὺ καλὸν
νὰ λάβῃς μέρος εἰς τοὺς Ἀγῶνας.) Ἀρχιναύα-
ρχον Ἐδρυδιάδην (ἀναμένω τὰς ἐντυπώσεις
σοῦ.) Νεράϊδαν Μαντζουράναν (ὄχι ἄλλη ἢ
Ἀντιγόνη καὶ ἄλλη ἢ Ἀντιγόνη Θεμυρίδου)
Κόρη τῆς Ἑλλάδος (γράφω σοῦ τὰς πληροφο-
ρίας καὶ ἂν εἰμπορῶ θά τας δημοσιεύσω.) Μερό-
πην Μαρίνου, Γουλιέλμου Τέλλου (εὐχαρι-
στῶ θερμῶς διὰ τὰς τόσας εὐχάς.) Μενοϊτιά-
δην Πάτροκλον (κατενθουσιασμένον ἀπὸ τὴν
ἐπιστολήν περὶ Σολωμοῦ.) Χρυσάετον καὶ ἄ-
δελφούς (ἀνυπομονῶν νάκούσω καλὰς εἰδήσεις
περὶ τῆς υἱίας τῆς προσφιλοῦς σας μητρός.)
Τσουκνιδῆν τῆς Τερψιθέας, Βραχριασμένην
Κουκουθίαν (πολὺ με συνεκίνησεν ἡ εὐσε-
βὴς ἀνάμνησις· εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὰ γραμ-
ματόσημα.) Ἐθνομὸν Ναυτην (ναί, τὸ ψευδῶ-
νυμον αὐτὸ εἶνε ἰδικόν σου, καὶ νὰ μὴ ἔχη
ἀμφιβολίαν) Πατριάρχην Σπουργίτην (ὅταν ἔ-
χῃς στέλλει, καὶ μὴ σε μέλη; πάντοτε δημοσι-
εῖται καὶ τί!) Μουσικὴν Φωνήν (ἔστειλα ἐκ
νέου τὸ 12ον.) Σηνητεμένην Ἐλληνοπού-
λαν (ἔ, ἐπροσβίσατε τὸ ἀμπόλιον;) Ἀρχι-
ναύαρχον Θεμιστοκλέα (ὁ κ. Σενόπουλος σ'
εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὸ ὄρατον ποιηματάκι
ποῦ του ἀπερνεῖς.) Ἡθάλιον τοῦ Ἀεροσταί-
ου (ἔστειλα.) Ἐθνομὸν Ἕγνον (πραγματι-
κῶς ὄραται ἡ ἰδέα αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς!) Φύγε

μὴν τοῦ Πραξιτέλου (μετὰ χαρὰς εἶδα ἐπα-
ναλαβανόμενὴν τὴν ἀλληγογραφίαν μας) Θα-
λασσίαν Ἀδραν, Ἀγροπολιτικόν (ἀπαν-
τῶ εἰς ὅλους μαζί!) Φιλέλληνα Μικρασιά-
την (θὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ ποῦ γράφεις, ἀλλ' ἀργί-
τερα) Λευκὸν Ἐλέγαντα, Ἀστερόεσσαν
Νύκτα (διὰ τὴν κρατικὴν κατάλογον τῶν τετρα-
δίων τὰ ὅποια στέλλεις; αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον
μέσον διὰ νὰ μὴ ἐξηνῆς κανένα) Πλοῦραρον
Νέμον, Ζεβῶν (περασμένα ξεχασμένα) Θέλ-
πουσαν (τὰ εἶπαμεν!) Ἀδραν τοῦ Ἀρίονος,
Φύρδην-Μύρδην (δὲν το ἔγραφα, διότι δὲν ἂν
ταλάσσει) Συμ. Θαλασσιῶν (χαίρω διὰ τὴν
ἀνανέωσιν τῆς φιλίας.) Ἰωάννην Δ. Βαλιάνην
Ἰπποκρίτην Ἀμνναν (εὐχομαι καλὴν ἐπι-
τυχίαν) Σοφίαν Ἰπποκρίτην (μὰ εἰς ποῖας
ἐρωτήσεις σου δὲν ἀπήντησα;) Λαδομένον
Πορτικόν (ἀναμένω τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρο-
μῆς;) Ἀδριανόν, Ἡραμίδα τῆς Αἰγύπτου
(πολὺ ἐνδιαφέρομαι εἰ ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἐπι-
σκεψὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου; βλέπω ὅτι εἶσαι
ἄριστος παρατηρητής) Μπάμ-Μποῦμ (τοιούτων
Ταμείων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ, χωρὶς νὰ
προσβληθῇ ἡ φιλοτιμία τῶν ἐνδιαφερομένων)
Ἀταβίριον Ρόδον (σὲ συγχάριζα διὰ τὴν ἐπι-
τυχὴ ἀπαγγελίαν· σὲ εὐχαριστῶ ὁ κ. Φαίδων)
Διονύσιον Φαραουλίην (ἔστειλα) Μαρίαν
Μεγαπάνου (ἔστειλα), Γλυκὸ Φιλάκι, Πέ-
τραν Σκαθάλλου κτλ. κτλ.
Εἰς ὄδας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 19
Ἀπριλίου θάπαντήσω εἰς τὴν προσεχῆ.

211.—218. Μαγικὸν Γράμμα.

- Τὴν ἀναλλαγὴν ἐνδὸς οἰουδήποτε γράμματος ἐ-
καστῆς τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἄλλου γράμμα-
τος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουσ ἄλλας τό-
σας λέξεις:
Κόδρος, φόρος, νόμος, φερμός, ρορός.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κρυσταλλοῦσης Πηγῆς
216. Διπλῆ Ἀκροστοιχίς.
Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸνομα πόλεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας,
τὰ δὲ δεύτερα τὸνομα θαλάσσης:
1. Ἡρώς τοῦ Ὀμήρου. 2. Θαλάσσιον ἕλκον.
3. Μία τῶν Ἑσπερίδων. 4. Ποταμός. 5. Πο-
τόν, 6. Νῆσος.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λευκοῦ Ἐλέφαντος
217. Δογμοπαίγιον.
Διὰ τὸ γινώσκον α' Ἀρχὴ τὸ ἥμισυ τοῦ παρ-
τός· θεωρεῖται λαμβασμένον;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιζιζάντιου
218. Φωνηεντόλιπον.
Κρῆτην-ψυβ. μ-β-ν.
Ἐστὴν ὑπὸ Ἀργύρου Α. Σπουδιστῆ
219. Ἐλληνοδοῦμφονον.
ναὶ σο-η-τη-σε.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Πω-τὰ-περῆ;
220. Γρίφος.
διδοε τέτ
πλάσις.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Περού;
- ΑΥΣΕΙΣ**
τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 14ης Φεβρουαρίου κ. κ.
76. Ὑδρα, ὕδρια. — **77.** Ὀβίς, ὄβις. — **78.** ὁ
ἰδίμας. — **79.** ΜΙΝΩΣ. — **80.** Δ
ΦΟΛΟΗ ΠΑΝ
ΚΙΣΣΑ ΚΟΝΩΝ
ΑΧΡΙΣ ΣΕΡΙΦΟΣ
ΑΙΓΓΑ Η ΕΡΥΜΑΝΘΟΣ
81. ΚΛΕΑΡΧΟΣ (1. ὑκόν. 2. Ἑλλάς.
3. στ.Εγγ. 4. ἀσπ.Αλαξ. 5. Πάρος. 6. λ.Χα.
7. στ.Θμα. 8. κ.Σα). — **82.** ΑΣΤΡΟΣ,
ΠΙΝΔΟΣ, ΣΠΙΝΟΣ (1. Ἀσπίς. 2. Σπ.Π.
Πων. 3. ΤαΝαίς. 4. ΡόΔον. 5. ΟλοΟρο. 6.
ΣέΣωΣτρίς). — **83.** Ὁ Θεὸς ἀργεῖ, ἀλλὰ δὲν
λήτσηνεϊ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας,
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ ὄραγ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀσυνδρομὰ ἀρχίζονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
* ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰδίου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτισσῆς

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1898 **Ἔτος 20^{ον}. — Ἀριθ. 18**

Περίοδος Β'. — Τόμ. 5^{ος}.

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνεχίει· ἴδε σελ. 129)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
ΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΣΑΝΔΟΥΙΧΩΝ ΝΗΣΩΝ
Ἴδου λοιπὸν ἐγὼ ταξιδεύων πρὸς
τὸν Νότιον Πόλον καὶ παρασυρόμενος εἰς
περιπετείας, αἱ ὁποῖαι, κατὰ πᾶσαν πι-
θανότητα, θά ὑπερέβαινον ὑπὸ ἐποψί-
ν παραδοξότητος ὅλας μου τὰς προηγου-
μένας. Ποῖος θά το ἐπερίμενον ἀπὸ ἐ-
με; Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐφερέμην πρὸς
τὸ ἄγνωστον, πρὸς τὸ ἄγνω-
στον ἐκεῖνον τῶν πολιτικῶν χω-
ρῶν, τοῦ ὁποίου τόσοι καὶ τό-
σοι ἐξερευνηταὶ ἐπεχείρησαν
ἕως τώρα ματαίως νὰ διευκρι-
νίσουν τὸ μυστήριον. Καὶ τίς
οἶδε μήπως αὐτὴν τὴν φορὰν
ἢ Σφιγξ τῶν ἀνταρκτικῶν χω-
ρῶν δὲν θά ὤμειλε τὸ πρῶτον
εἰς ἀνθρώπινα ὦτα! . . .

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας
τοῦ ταξιδίου, οἱ νεοσύλλεκτοὶ
τοῦ πληρώματος, βοηθούμενοι
προθύμως ὑπὸ τῶν παλαιῶν, —
οἱ ὅποιοι πραγματικῶς ἦσαν
κάλιστοι ἄνθρωποι, — ἐμάνθαν-
ον τὸν ὄργανισμὸν τῆς ὑπη-
ρείας· φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐκλο-
γὴ τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκῶ
ὑπῆρξεν εὐτυχῆς, διότι ὅλοι ἐ-
κείνοι οἱ πάσης ἐθνικότητος
ναῦται, ἐδείκνυον τὸν αὐτὸν
ζῆλον καὶ τὴν αὐτὴν ἀγαθὴν
θέλῃσιν. Ἀλλως τε ὁ ναύκληρ-
ος Οὐρλίγκερλῆς εἶχε φρονι-
τήν ἐξ ἀρχῆς νὰ τοὺς δώσῃ
νὰ ἐνοήσουν καλὰ, ὅτι ὁ ὑπο-
πλοίαρχος τοῦ Ἀ λ β ρ α -
ν ο υ ἀδεν ἐχωράτευσεν καὶ ὅτι
ἂν κανένας ἤθελε «νὰ κάμη
τοῦ κεφαλοῦ του» τὸ κεφάλι
αὐτὸ θά τα εὑρίσκε πολὺ ἄ-
σχημ. . . . Ὁ δὲ παράδοξος
καὶ αἰνιγματώδης Χούντ, μο-
λονότι πειθήμιος καὶ πειθαρ-

χικώτατος εἰς τὸ ἔργον του, ἔμενε πάν-
τοτε χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μὴ ὀ-
μιλῶν εἰς κανένα καὶ κατακλιόμενος
εἰς μίαν γωνίαν τοῦ καταστρώματος, δι-
ότι ἐξ ἀρχῆς ἠρνήθη νὰ δεχθῇ θέσιν εἰς
τὸν θάλαμον τοῦ πληρώματος.
Ὁ καιρὸς ἦτο ἀκόμη ψυχρὸς. Ὡς ἐκ-
τούτου οἱ ἄνδρες δὲν εἶχον ἀκόμη ἀπο-
βάλλῃ τὴν βαρεῖάν των ἐνδυμασίαν, —
ὑποκάμισον καὶ χιτῶνιον μάλλινον, ἐσώ-
βρακον ἀπὸ τὸ ἴδιον ὕφασμα, πανταλό-
νιον ἀπὸ χονδρὴν τόσχαν καὶ μανδύαν
ἀδιάβροχον μὲ κ ο υ κ ο υ λ ί κ α ν
ταλληλότατον διὰ νὰ τοὺς προφυλάσῃ

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν χειρισμῶν τούτων τὸ νέον πλήρωμα ἐπέδειξε
μεγάλην ἱκανότητα . . . (Σελ. 138, στήλ. α')

κατὰ τῆς χιόνος, τῆς βροχῆς καὶ τοῦ
ἀνέμου.
Ὁ σκοπὸς τοῦ πλοίαρχου Λάν Γκῶ
ἦτο νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς Σανδουίχας
νήσους καὶ νὰ λάβωμεν αὐτὰς ὡς ἀφε-
τηρίαν τῆς πρὸς νότον ἐκδρομῆς, ἀφ'
οὗ διηρηχόμεθα πρῶτον ἐκ Νέας Γεωρ-
γίας, κειμένης ὀκτακώσια μίλια μακρὰν
τῆς Φαλλκλάνδης. Τότε ὁ Ἀ λ β ρ α -
ν ο υ εὐρίσκειτο εἰς γυμνασιὸν
μῆκος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Γ α ν α ς,
καὶ θά ἤρκει νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ
φθάσῃ μέγρι τοῦ ὄγδοηκοστοῦ τετάρτου
παραλλήλου.

Ὁὗτω πλέοντες ἐφθάσαμεν τὴν 2 Νο-
εμβρίου ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐφ'
ἧς θαλασσοπόροι τινὲς ἐση-
μείωσαν τὴν νῆσον Αὐγὴν, ἢ
μᾶλλον τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο
Ἀρχιπέλαγος, τὸ ἀποτελούμε-
νον, κατὰ τοὺς ρηθέντας θα-
λασσοπόρους, ἐκ τριῶν νήσων
καὶ κείμενον εἰς τὴν 53ην μοῖ-
ραν καὶ 15' πλάτους καὶ εἰς
τὴν 47ο καὶ 33' μήκους δυτι-
κοῦ. Ἄλλ' ὅπως ὁ Βέδδελ τῷ
1820 καὶ ὁ Οὐίλλιαμ Γκῶ τῷ
1827, οὕτω καὶ ἡμεῖς σήμε-
ρον οὔτε ἴχνος γῆς παρατηρή-
σαμεν εἰς ἔλῃν ἐκεῖνην τὴν
ἐκτασιν τῆς θαλάσσης, τὴν ὀ-
ποῖαν ἐπιμελῶς ἐξερευνήσα-
μεν.
Μέχρι τῆς 6 Νοεμβρίου ὁ
καιρὸς διετηρεῖτο εὐνοϊκός. Τὸ
ταξιδίον μας εἰς τὸ σημεῖον
τοῦτο ἐγένετο ταχύτερον ἀφ'
ὅσον ἐγένετο τῆς Γ α ν α ς.
Ἰπῆρχε λοιπὸν πιθανότης,
ὅτι θά ἐφθάσαμεν πρὸ τοῦ πα-
γογράφματος, πρὶν ἀκόμη ἀ-
νοιχθῶσιν αἱ πύλαι του, —
πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρεπε
νὰ μας κάμνη νὰ βιαζώμεθα.
Ἐπὶ δύο ἡμέρας ὁ Ἀ λ -
β ρ α ν ο υ ἐπέστη πολλὰ ἀνε-
μόδροχα, τὰ ὅποια ἠνάγκασαν
τὸν Τζέμ Βέστ νὰ συστελῇ
τὸν δόλωνα (γάμπιαν), τὸν φῶ-
σιωνα (παπαρῖγκον), τὸ λέφος

(φλαίσι) και τον άρτέμονα (μεγάλον φλόκον.) Ούτως άπαλλαγθεΐσα των «ύψηλών» αύτης ιστίων, ή γολέττα έφέρετο έλαφρά επί της κορυφης των κυμάτων. Έν τή έκτελέσει των χειρισμών τούτων τόν νέον πλήρωμα επέδειξε μεγάλην ικανότητα, έφ' ό έτυχεν έπαίνων θερμοτάτων εκ μέρους του ναυκλήρου. Έντύπωσιν έκαμε προπάντων ή δεξιότης και ή δύναμις του δυσμόρφου εκείνου Χούντ, ό έποιος, καθώς μ' έβεβαίωσεν ό Ούρλιγκερλής, έκαμνε μόνος αύτός ό,τι θά έκαμνον τρεις άνδρες μαζί.

— Έίδατε τί φοβερό κεφάλι πού έχει, κύριε Ζώρλιγκ; προσέθεσεν ό ναύκληρος.

— Συνήνητσα πολλάκις Αμερικανούς τοιούτου τύπου εις τόν Φάρ-Ούέστ, άπεκρίθη, και δέν θά έκπλαγώ άν μάθω ότι ό Χούντ έχει ινδικόν αίμα εις τας φλέβας του.

— Άς ειπέ... Υπάρχουν όμως και πολλοί Άγγλοι πού του μοιάζουν 'ετή δύναμι! ειπεν ό ναύκληρος μετά πατριωτικής ύπερηφανείας.

— Δέν άμφιβάλλω, ναύκληρε! . . . Συνομιλείτε καμμιά φορά με τον Χούντ;

— Πολύ όλίγον, κύριε Ζώρλιγκ! Άμ και τί να 'πή κανείς μ' έναν άνθρωπο, πού στέκεται όλω παράμερα και δέν βγάζει από τόν στόμα του λέξι! Κρίμα 'ετό στόμα πού έχει! Ποτέ μου δέν είδα τόσο μεγάλο, κύριε Ζώρλιγκ! . . . Άμέ τά χέρια του; Έίδατε τί φοβερά χέρια πού έχει; Μήν γελασθήτε ποτέ να του δώσετε να σας σφίξει τόν χέρι, κύριε Ζώρλιγκ, γιατί άλλοίμονό σας!

— Τό εύτύχημα ειπέ, ότι ό Χούντ φαίνεται ένας πολύ ειρηνικός άνθρωπος, πού δέν θέλει ποτέ να κάμνη κατάχρησιν της δυνάμεώς του.

— Ποτέ... παρά μονάχα όταν τραβά ή τόν σχοινί. Χριστέ και Παναγιά, τ' ειπέ εκείνο! φοβούμαι μήν έλθη κάτω και καρούλι και άντένα!

Παράδοξος άνθρωπος αύτός ό Χούντ και άξιος προσοχής. Τόν έβλεπα συχνά όρθιον παρά τήν πρόμνην, με τας χείρας επί των λαβών του τροχού του πηδαλίου, και πάντοτε τόν πρόσητένιζα μετά περιεργίας. Άλλά κ' εκείνος με παρετήρει με κάποιαν έπιμονήν. . . Θά ήξευρε βεβαίως ότι ήμην άπλοός επιβάτης και θά έμαθεν υπό ποίας περιστάσεις άπεφάσισα να συμμερισθώ τους κινδύνους του ταξιδιού εκείνου. Άλλά τί να έσκέπτετο άρά γε;

Τήν 10 Νοεμβρίου, ώρα 2 μετά μεσημβρίαν, ό σκοπιωρός άνέκραξε:

— Γή δεξιό εμπρός!

Τό εξαγόμενον ακριβούς παρατηρήσεως ήτο τό έξής: 50° 7' πλάτος, 41° 13' μήκος. Έπομένως ή γή εκείνη δέν ήτο

άλλη, ειμή ή νήσος Άγιος Πέτρος, ή άλλως ονομαζομένη Νοτία Γεωργία, Νέα Γεωργία και Νήσος του Βασιλέως Γεωργίου — άνήκουσα, ως εκ της θέσεώς της, εις τας περι τόν πόλον χώρας.

Τō 1675, πρὸ τοῦ Κούκ, τήν εἶχεν ἀνακαλύψῃ καὶ ὀνομάσῃ Ἀγιον Πέτρον ὁ γάλλος Μπάρμπε. Ἀλλ' ὁ διάσημος ἄγγλος θαλασσοπόρος, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει ὅτι ἦν ἀνεκάλυπτε δεύτερος, τῇ ἐπέβαλε τὸ πλῆθος τῶν ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα φέρει σήμερον.

Ἡ γολέττα διηυθύνθη πρὸς τὴν νήσον ταύτην, τῆς ὁποίας τὰ ὑπερύψηλα καὶ χιονοσκεπῆ ὄρη διεκρίνοντο διὰ μέσου ὑποκιτρίνης τινὸς οὐμίχλης. Ὁ πλοίαρχος ἐσκόπευε νὰ σταθῇ ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας εἰς τὸν Βασιλικὸν Ὀρμον τῆς νήσου, διὰ νὰ νανανεώσῃ τὴν προμήθειαν τοῦ ὕδατος, διότι ὑπῆρχεν ἀκόμη ἀνάγκη. Μόνον ἀργότερα, ὅταν θὰ ἐπλέαμεν ἐν μέσῳ τῶν πάγων, θὰ εἴχαμεν πόσιμον ὕδωρ, διαυγές καὶ δροσερόν, ὅσον ἠθέλαμεν! Τῷ ὄντι, περὶ τὴν ἔκτην ὥραν, ὁ Ἄ λ θ ρ α ν ο ς ἠγγυροβόλει ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Βασιλικῷ Ὀρμου, καὶ ἐπειδὴ ἐπλησίαζεν ἡ νύξ, ἡ ἀπόδασις ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπιούσαν.

Ἡ Νέα Γεωργία, μήκους τεσσαράκοντα λευγῶν καὶ πλάτους εἴκοσι, κειμένη περὶ τὰς πεντακοσίας λεύγας μακρὰν τοῦ Μαγελλανείου Πορθμοῦ, ἀνήκει διοικητικῶς εἰς τὴν Φαλλκλάνδην. Οὐχ ἦντον ὡμὸς ἡ βρετανικὴ κυριαρχία δέν ἀντιπροσωπεύεται ἐκεῖ ὑπ' οὐδενός, διότι ἡ νήσος εἶνε ἀκατοίκητος, μολονότι ἠδύνατο νὰ κατοικῆται, τούλαχιστον τὸ θέρος.

Τὴν ἐπομένην, ἐνῶ οἱ ἄνδρες εἶχον μεταβῆ πρὸς ἴδρευσιν, ἐγὼ περιεπλανήθη μόνος εἰς τὰ περίεξ τοῦ Βασιλικῷ Ὀρμου. Ὁ αἰγιαλὸς ἦτο καθολοκληρίαν φρημος καὶ δέν συνήνητσα εἰμὴ ἀγέλας κωκῶν καὶ άλλων θαλασσίων μαστοφόρων, καθώς καὶ πτηνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ αἰώνιοι λιπαρόχηνες. Ἐξεπλάγην πολὺ ὅταν εἶδα καὶ σμήνην κορυδαλῶν, τὸ γλυκὺ ἄσμα τῶν ὁποίων ἀφύπνισεν ἐντός μου τὴν ἀνάμνησιν άλλων χωρῶν, περισσότερον ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοουμένων! . . . Εὐτυχῶς τὰ πτηνὰ ταῦτα δέν ἔχουσιν ἀνάγκη κλάδων διὰ νὰ πῆξωσι τὰς φωλεάς, διότι εἰς μάτην θάνεζήτου δένδρον καθ' ὅλην τὴν Νέαν Γεωργίαν, ὅπου μόνον χλόη, βρύα καὶ λειχήνες φύονται!

Τὴν 12 Νοεμβρίου ὁ Ἄ λ θ ρ α ν ο ς ἀπέπλευσε καὶ διηυθύνθη νοτιοανατολικῶς πρὸς τὰς Σανδούχας νήσους, ἀπεχούσας τετρακόσια μίλια ἐκ τῆς Νέας Γεωργίας. Μέχρι τοῦδε οὐδένα πλέοντα πάγον συνήνητσαμεν ἄλλ' ὁ οὐρανός, ἡ διαύγεια τοῦ ὁποίου ἤρχισε νὰ διαφθερίζεται, ἠπείλει με θύ-

ελλαν ἐξ ἀνατολῶν. Ἦδη ψυχρὸς ἄνεμος, μετὰ βροχῆς καὶ χαλάζης, ἔπνευε ἀρκετὰ ὀρμητικῶς ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο οὐριος, δέν παρεπονούμεθα. Ἀνησυχούμε μόνον διὰ τὴν πυκνὴν ἐκείνην οὐμίχλην, ἡ ὁποία συχνὰ ἐκάλυπτε τὸν ὀρίζοντα αὐτὴ δὲ βεβαίως ἠμπόδισε τὸν πλοίαρχον Ἄν Γκὺ νὰ διακρίνῃ τὴν νήσον Τραβερσέην, τὴν ὁποίαν ὁ Βελλινεγκουζεν ἀνεκάλυψε νοτιοδυτικῶς μετὰ Νέας Γεωργίας καὶ Σανδούχων, μετ' άλλων τεσσάρων νησιδίων. Μόνον τὴν νύκτα τῆς 14 πρὸς τὴν 15 ἀνεφάνησαν λάμψεις τινὲς ἀόριστοι καὶ ἀσταθεῖς, μακρὰν πρὸς δυσμὰς. Ὁ πλοίαρχος Ἄν Γκὺ συνεπέρανεν, ὅτι αἱ λάμψεις αὐταὶ πιθανὸν νὰ προήρχοντο ἐκ τινος ἠφαιστείου—καὶ ἴσως μάλιστα ἐκ τοῦ ἠφαιστείου τῆς νήσου Τραβερσέης, ὁ κρατὴρ τοῦ ὁποίου συχνάκις περιβάλλεται ὑπὸ φλογῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεὶς κρότος ἠκούσθη, ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποιοὶ συνοδεύουν τὰς ἐκρήξεις τῶν ἠφαιστείων, ἐνόησαμεν ὅτι ἡ γολέττα εὐρίσκετο εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἐπικινδύνων σκοπέλων τῆς νήσου ἐκείνης, καὶ ἠσυχάσαμεν.

Τὴν πρωΐαν τῆς 16 ἡ βροχὴ ἔπαυσε, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ἡ οὐμίχλη ἐσκέδασθη. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ναύτης Στέρν διεκρίνε μακρόθεν ἐν μέγα τρίστιον. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην μας λύπην, τὸ πλοῖον ἠφανίσθη πρὶν κατορθώσωμεν νὰ διακρίνωμεν τὴν ἐθνικότητά του. Ἰσως ἦτο κανὲν πλοῖον ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν Οὐίλκην ἀποστολῆς, ἡ φαλαινοθηρῆς, ἀπερχομένη πρὸς ἀλιεΐαν.

Τὴν ἐπομένην, 17 Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωΐνης ὥρας, ἐφάνη μακρόθεν τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Σανδούχων Νήσων. Καὶ ἐδῶ ὁ πλοίαρχος Ἄν Γκὺ εἶχε σκοπὸν νὰ σταθμεύσῃ δύο ἡμέρας καὶ τοῦτο, διότι ἠθέλε νὰ ἐξερευνήσῃ ἐν δυνατόν ὅλας τὰς χώρας, τὰς ὁποίας θά συνήντα εἰς τὸ δρομολόγιόν του, μήπως ἠθελεν ἀνακαλύψῃ πού καμμίαν νέαν ἐνδειξιν καὶ πληροφορίαν περὶ τῶν ναυαγῶν. . .

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰσήλθομεν εἰς τὸν μικρὸν φυσικὸν λιμένα τῆς νήσου Βριστόλης καὶ ἀπεβιβάσθημεν. Τὸ Ἀρχιπέλαγος τῶν Σανδούχων—νότιον πλάτος 59°, δυτικὸν μήκος 30°,—ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν νήσων, αἱ σπουδαιότεραι τῶν ὁποίων εἶνε ἡ Βριστόλη καὶ ἡ Θούλη, ἀνεκαλύφθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κούκ. Συνήνητσαμεν κ' ἐκεῖ τὴν αὐτὴν ἐρημίαν, τὰ αὐτὰ ζῷα καὶ τὰ αὐτὰ φυτά, ὅσα καὶ εἰς τὴν Νέαν Γεωργίαν. Ἐπομένως δέν θά ἐπεκταθῶ εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ Ἀρχιπελάγους, τὸ ὁποῖον τίποτε ἰδιαιτερον καὶ αξιοπεριεργον δέν μας ἐπαρουσίασε.

(Ἔπεται συνέχεια.)
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΛΦΟΝΣΟΣ Ο ΙΓ'

Ἀγαπηταί μου,

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ καὶ πομπῶδης τίτλος, τὸν ὁποῖον ἔθεσα ἐπὶ κεφαλῆς τῆς σημερινῆς μου ἐπιστολῆς, ἀνήκει εἰς ἓν παιδίον μικρότερον καὶ ἀπὸ τοὺς μικροτέρους ἴσως ἐξ ὅσων τὴν ἀναγινώσκουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παιδίου τούτου, τὸ ὁποῖον καθεταί—καὶ ὁ θεὸς ἠγωνίζεται με πόσον κόπον!—εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ιστορικωτέρων θρόνων τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ τοῦ μικροῦ τούτου καὶ ἀτυχοῦς Βασιλέως εἶνε σήμερον ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ἠθέλησα κ' ἐγὼ νὰ σας γράψω ὀλίγα περὶ αὐτοῦ. Ἄλλως τε γνωρίζω καλῶς, ὅτι τὸ μέγα δράμα τοῦ Ἰσπανοαμερικανικοῦ πολέμου, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ ἐκτυλίσκη τὰς ἀργίως μεγαλοπρεπεῖς αὐτοῦ σκηνὰς ἀνα τὰ ὕδατα δύο ὠκεανῶν, σὰς ἐλκεί τώρα ζωηρῶς, καὶ ὅτι μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖτε τὰς φάσεις τοῦ γιγαντιαίου ἀγῶνος, τῆς συγκρούσεως τῶν δύο μεγάλων λαῶν. . .

Φαντασθῆτε ὀλίγον τί παράδοξον πρᾶγμα συμβαίνει! Στόλοι ἐκ θυρηκτῶν, τὰ ὁποῖα οὐμιάζουν με πλωτὰ προύρια στρατοῦ ἀπειράριθμοι, ἐξοπλισμένοι πυρετωδῶς ἑκατομμύρια χρυσοῦ ἀπανώμενα ἀφειδῶς ναυμαχίαι, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ παμμέγιστα πολεμικὰ σκάφη βυθίζονται ὡς λέμβοι: μυριάδες νεκρῶν καὶ τραυματιῶν φρενίτις λαῶν ὀλοκλήρων ἐπαναστάσεις καὶ συμπλοκαὶ ναύαρχοι καὶ στρατηγοὶ αἱ ἠπειροὶ καὶ αἱ νήσοι εἰς φλόγας: οἱ ὠκεανοὶ καὶ αἱ θάλασσαι εἰς ἀναστάτῳσιν. . . Καὶ τὸ κέντρον ὅλων αὐτῶν τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων; ἐν παιδίον δωδεκαετές! Διότι ἡ τύχη τοῦ Ἰσπανοαμερικανικοῦ πολέμου, θά εἶνε ἡ τύχη τοῦ μικροῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσου τοῦ ΙΓ'. Ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ ἀσφάλεια τοῦ θρόνου του, καὶ μετ' ὀλίγον ἴσως θά ἴδωμεν τὸν Ἀλφόνσον ἡ στερρόμενον ἐπ' αὐτοῦ ἐν ἰσχύει καὶ δόξῃ διὰ παντός, ἡ πίπτουσα πρὶν ἀκόμη καθῆσθαι καλά, διὰ νὰ μὴ ἐπανελθῇ ποτέ. Διὰ τοῦτο, ὡς εἶπον, τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὸν μικρὸν αὐτὸν Βασιλέα, πρὸς τὸ ἐστειμένον παιδίον, τὸ ὁποῖον διέρχεται τὰς πλέον ἀγωνιώδεις ἡμέρας τῆς ζωῆς του.

Ὁ Ἀλφόνσος ΙΓ', βλαστὸς τοῦ ἀρχαιοτάτου βασιλικῷ οἴκου τῶν Βουρβῶ-

νων, ἐγεννήθη τῇ 5|17 Μαΐου 1886. Ἦδη πρὸ ἐξ μηνῶν εἶχεν ἀποθάνῃ ὁ πατὴρ του, ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ΙΒ', διὰ τοῦτο τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του τὸ παιδίον ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς μητρός του, τῆς Μαρίας Χριστίνας, ἡ ὁποία θά εἶνε Ἀντιβασίλισσα μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ υἱοῦ της. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος θά συμπληρώσῃ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του,—καὶ τίς οἶδεν ὑπὸ ποίους ὁρους μέλλει νὰ ἐορτάσῃ τὰ γενέθλιά του! . . . Εἶνε παιδίον ὕψηλόν καὶ λεπτοφύες, ὄχι πολὺ ὠραῖον, ἀλλὰ πολὺ συμπαθητικόν. Ἡ ξανθὴ του κόμη ἐπιστέφει εὐρὸ μέτωπον καὶ σκιαῖζει ὀρθογώνως τὸν ὄλον τοῦ ἀποπνέει μίαν ὑπερήφανον μελαγχολίαν, ὅπως βασιλικὴν. Ἐὐρωστος δέν εἶνε ἄλλ' εἶνε ὕγιης τὸ σῶμα, καὶ πρὸ πάντων ὕγιης τὴν ψυχὴν. Ἐχει μεγάλην ἀντίληψιν, καὶ ἀπὸ τώρα ἰσχυροτάτην θέλησιν προοδεύει δὲ τόσον πολὺ εἰς τὰ μαθήματά του, φιλοπονώτατος πάντοτε, ὥστε ὅλοι λέγουσιν ὅτι θά γίνη μίαν ἡμέραν ὁ σοφώτερος Βασιλεὺς τῆς Εὐρώπης. Εἶνε φύσις νευρική καὶ εἰς ἄκρον εὐαίσθητος: λατρεύει δὲ τὴν μητέρα του καὶ ὑπεραγαπᾶ τὰς δύο του ἀδελφάς.

Τοιοῦτος ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας. Τὸν συμπαθεῖτε; Ἐὐχθεσθε νὰ ποθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ μέγας καὶ ἀποφασιστικὸς ἀγῶν; . . . Τὸ κατ' ἐμέ, ὅσην καὶ ἂν αἰσθάνωμαι συμπάθειαν πρὸς τὸ βασιλικὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον τόσον ὑποφέρει πῶρα, κινδυνεῖον ἀπὸ μίαν ἡτταν τῆς Ἰσπανίας καὶ ἀπὸ μίαν ἐσωτερικὴν ἐπαναστάσιν νὰ χάσῃ τὸν θρόνον του: ὅσην, λέγω, καὶ ἂν αἰσθάνωμαι συμπάθειαν πρὸς τὸ ἀσθενὲς παιδίον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν διάκρισιν ἀντιδυναστικῶν καὶ ἀγρίων κομμάτων,—θὰ ἠύχουμην ὅμως νὰ διατηρηθῇ ἡ τάξις τὴν Ἰσπανίαν, ἀλλὰ νὰ ποθῆ ὁ ἀγῶν ὑπὲρ τῶν Ἀμερικανῶν. Ὡς Ἕλληνας, ἐκεῖ πρέπει νὰ στρέψω τὸ μεγαλῆτερον μέρος τῆς συμπαθείας μου. Ἀλήθεια, ὁ ἰσπανικὸς λαός, ὁ ἀνδρείος καὶ ἱπποτικὸς, ἔχει μεγάλην καὶ ἐνδοξον ἱστορίαν: ἀλήθεια, ἡ ἀνθρωπότης οφείλει πολλὰ εἰς τοὺς τολμηροὺς Ἰσπανοὺς θαλασσοπόρους ἄλλ' ἡ Ἰσπανία ἐκπροσωπεῖ σήμερον τὸ παρελθόν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγωνίζεται. Ἀπειαντίας ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς εἶνε ὁ λαὸς τῶν νέων ἰδεῶν καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ μέλλον. Ἡ Ἰσπανία ἀγωνίζεται ὑπὲρ τοῦ δεσποτισμοῦ ἄλλ' ἡ Ἀμερικὴ ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ἕλληνας λοιπὸν φιλελεύθερος εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ εὐχεται νὰ νικήσουν οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ὁ ὁποῖος δέν εἶνε ἀγῶν ὑπὲρ κατακτησεως, ἀλλ' ὑπὲρ μιᾶς

ἰδέας,—τῆς ἰδέας ἐκείνης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τὸσάκις ἠγωνίσθησαν καὶ ἐθυσίασθησαν οἱ Ἕλληνες. . . Ἐξ άλλου δέν λησμονῶ—καὶ οὔτε σεις ἐπιθυμῶ νὰ το λησμονήσετε ποτέ,—ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον μας ἀγῶνα, ἂν πολλοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ ἡμῶν, παρὰ τὴν ἀντίδρασιν καὶ τὴν κατάθλιψιν τῶν ἀνελευθέρων Κυβερνησεῶν των, μόνη ὅμως ἡ Κυβέρνησις τῆς Οὐάσιγκτῶνος ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς ἐπισήμως ἐκφράσεις θερμῆς καὶ ἀδελφικῆς συμπαθείας.

Σὰς ἀσπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΚΥΡ-ΜΑΤΟΚΛΕΙΣΤΗΣ
(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 131)

Κυριακή.

«Καλησπέρα!» εἶπεν ὁ Ματοκλειστής, καὶ ὁ Παυλάκης τὸν ἐχαίρεισεν ἄλλ' ἀμέσως ἐσηκώθη καὶ γύρισε ἀνάποδα τὴν εἰκόνα τοῦ προπάππου του, γιὰ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ διακόψῃ πάλι τὸν Ματοκλειστήν, σὰν χέδρ.

«Τώρα πρέπει νὰ μου διηγηθῆς κάτι: γιὰ τὰ πέντε πράσινα μιτζέλια, πού κατοικοῦσαν μέσα 'ς ἓνα λουδί' καὶ γιὰ τὴ σακορράφα, πού νόμιζε τὸν εαυτό της τόσο εὐγενικῶς, πού ἐφαντάζονταν, ὅτι εἶνε βελόνα».

«Ἐπὶ τέλος πάρα πολλές ἱστορίες εἴπαμε», εἶπεν ὁ Ματοκλειστής, «ξέρεις, ὅτι προτιμῶ νὰ σου δεῖξω ἕνα κατ' ἐμέ; θά σου δεῖξω λοιπὸν τὸν ἀδελφόν μου. Καὶ αὐτὸν τὸν λένε Ματοκλειστήν, ἀλλὰ ἔρχεται πάντα μόνο μιά φορά καὶ παίρνει ὅποιον ἐπισκέπτεται μαζί του πάνω 'ετό ἄλογό του καὶ του διηγεῖται ἱστορίες: ξέρεῖ μόνο δύο ἢ μία εἶνε τόσο εὐμορφῆ, ὥστε κανεὶς 'ετόν κόσμον δέν μπορεῖ νὰ τὴν φαντασθῇ καὶ ἡ ἄλλη εἶνε τόσο κακὴ καὶ τρομαχτικὴ, πού δέν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ παραστήσῃ!» Καὶ τότε ἔβαλε ὁ Ματοκλειστής τὸν μικρὸν Παυλάκην πάνω 'ετοῦ παραθύρου τὸ σανίδι καὶ του εἶπε: «Ἄπ' αὐτοῦ θά 'δῆς τὸν ἀδελφόν μου, τὸν ἄλλο Ματοκλειστήν' οἱ ἄνθρωποι τὸν λένε καὶ Θάνατος: βλέπεις; δέν φαίνεται τόσο ἄσχημος, ὅπως 'ετὰς εἰκόνας τῶν βιδίων, ὅπου τὸν ἔχουν σὰν ἓνα σκελετό. Κῦταξε τὸ φόρεμά του με τὰ ἀσημένια κεντήματα: εἶνε ἡ ωραιότερη στρατιωτικὴ στολή. Τὸ πανωφόρι του ἀπὸ μαῦρο βελούδο, κυματίζει ἀπάνω ἀπὸ τὰς καπούλες τοῦ ἀλόγου του. Κῦτα, πῶς τρέχει γρήγορα!»

Καὶ ὁ Παυλάκης εἶδε τότε, πῶς αὐτὸς ὁ Ματοκλειστής ἔτρεχε καὶ ἐπαίρνε 'ετ' ἄλογό του νέους καὶ γέρους ἀνθρώπους: ἄλλους ἔβαζε εμπρός του, ἄλλους πίσω του: ἀλλὰ πάντοτε ρωτοῦσε πρῶ-

τα : «Τί λέει τὸ ἐν δεικτικὸ σου;» «Καλὰ» ἔλεγαν αὐτοί. «Στάσου, νὰ το ἰδῶ μόνος μου» ἔλεγε αὐτός, καὶ ὄλοι ἀναγκάζονταν νὰ τοῦ το δείξουν. «Ὅσοι εἶχαν καλὰ ἐν δεικτικὰ, ἤρχονταν μπροστὰ τοῦ ἑτοῦ ἄλλοι καὶ ἀκούαν μὴ ὠραία ἱστορία» οἱ ἄλλοι ποὺ εἶχαν «σχεδὸν καλῶς» ἢ «μετρίως» ἐκάθονταν πίσω καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἀκούαν, ἦταν τόσο λίγο εὐχάριστο, ὥστε ἔτρεμαν καὶ ἐκλαιαν καὶ ἤθελαν νὰ πηδήσουν κάτω ἀπὸ τὸ ἄλογο, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν, γιατί ἦταν στερεὰ κολλημένοι ἀπάνω του.

«Μὰ ὁ Θάνατος εἶνε λοιπὸν ὁ καλλίτερος Ματοκλειστής» εἶπεν ὁ Παυλάκης, «δὲν τον φοβοῦμαι διόλου!»

«Καὶ οὔτε πρέπει» ἀποκρίθηκε ὁ Ματοκλειστής «φρόντιζε μόνον πάντοτε νὰ ἔχῃς ἕνα καλὸ ἐν δεικτικὸ.

«Χμ! αὐτὸ μάλιστα, εἶνε διδακτικὸ!» ἐμουρμούρισε τοῦ προπάππου ἢ εἰκόνα. «Καλὸ εἶνε νὰ λέγῃ κανεὶς τὴ γνώμη του.»

Τέτοια λοιπὸν εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ Ματοκλειστή. Αὐτὸς πεῖα μπορεῖ νὰ σας διηγηθῇ ἀπόψε μόνος του περισσότερα!

(Ἐκ τῶν τοῦ "Ardersten" N. I. X.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΤΗΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ

Σ' ἀεράκι χλιαρὸ
Μ' ἀνοιτιάτικο καιρὸ,
Μέσ' σὲ κήπο ἀνθηρὸ
Φτερουγίζω.
Σ' ἀνθοστόλιστη βραγιά,
Ποῦ μεθεῖα μυρωδιά
Μοῦ μεθίζει τὴν καρδιά,
Τριγυρίζω.

Πρὶν νάρθη καλοκαιριά,
Σέρνουμον μέσ' σ' τὰ κλαριά
Κάμπια ἀσχημη, βαρεῖα,
Κουρασμένη.
Μὰ μὴ μὲρα ἑαφνικά
Ἐκοιμήθηκα γλυκὰ,
Σὲ σεντόνια μαλακὰ
Τυλιγμένη.

Καὶ χθὲς μόλις τὸ πρωί,
Βιαστικά καὶ με βοή,
Ξύπνησα σ' ἄλλη ζωὴ
Φτερωμένη,
Καὶ με τ' ἄσπρα μου φτερά
Μέσα σ' ἀνθη δροσερά
Φτερουγίζω, ἀπὸ χαρὰ
Μεθυσμένη.

(Κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ K. Enslin) N. I. ΧΑΤΖΙΑΚΗΣ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια ἴδ. σελ. 133)

— Καλὰ πᾶμε ὁμῶς τώρα ἐπάνω, γιατί τὸ νερὸ ἀναβαίνει. Καὶ νὰ με ἀφήσῃς ἡσυγῇ νὰ ἐργασθῶ.

— Τί θὰ κάμῃς πάλι;

— Θὰ πλύνω τὰ φορέματά μας. Πρέπει γὰρ εἶνε ὅλα ἑτοιμα, γιατί ποτὸς ξέρει τί γίνεται! Ἄν γίνῃ ἔξαφνα ἀνάγκη νὰ φύγομε ἀπ' ἐδῶ βιαστικά καὶ νὰ πᾶμε νὰ βροῦμε τὴ θεῖα Κατίνα ἔστω Παρίσι, κάνει νὰ βγοῦμε ἔξω ἔτσι, λε-

«Καὶ με ἀνοικτὰς τὰς πτέρυγας ἐξώρμησε διὰ νὰ φάγῃ τὴν τροφὴν ποὺ τοῦ εἶχαν ρίψῃ.» (Σελ. 140, στήλ. γ')

εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὅπου εἶχε κρυφθῇ καὶ τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Καὶ με ἀνοικτὰς πτέρυγας ἐξώρμησε εἰς τὴν ἄμμο, ὅπου ἔτρεξε με μὲγάλῃ ταχύτητα ποδῶν, διὰ νὰ φάγῃ τὴν τροφὴν ποὺ τοῦ εἶχαν ρίψῃ.

— Εἶπες, Μηλιά, πῶς θὰ του γιτρέψῃς τὴ φτερούγα του, εἶπεν ὁ Γιαννάκης, καὶ ἀκόμα δὲν ἔκαμες τίποτα!

— Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἦταν σπασμένη, ἀλλὰ μονάχα πληγωμένη, ἀπήτησεν ἡ Μηλιά. Βλέπετε τώρα ποῦ δὲν κρέμεται τόσο πολὺ; Ὅα γιαιτρευθῇ μονάχη της... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, θὰ μπερῆς νανέθη μερικὰ σκαλιά;

Καὶ ἡ Μηλιά ἔρριπεν ἕνα κομμάτι γόγγρον εἰς τὸ πρῶτον σκαλοπάτι. Ὁ λάρος ἀνέβη καὶ το ἔφαγε. Ἐρριψε κατόπιν εἰς τὸ δεύτερον, καὶ συνέβη τὸ ἴδιον κατόπι εἰς τὸ τρίτον κτλ. Ἄλλ' ἅμα ἔφασεν εἰς τὸ πρῶτον τελευταῖον, τὸ ὅποῦν ἦτο πολὺ ὑψηλόν, ὁ λάρος δὲν εἶχε πλέον δυνάμεις διὰ νανασθῇ. Ἄλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν εἶχε πλέον καὶ πείναν.

— Βλέπετε ποῦ κοντεύει νὰ γίνῃ καλὰ; εἶπεν ἡ Μηλιά. Καμμιά μέρα θὰ μας ἀφήσῃ καὶ θὰ φύγῃ!

— Ὅα δεῖξῃ μεγάλη ἀγαρυσία καὶ κουταμάρα, εἶπεν ὁ Γιαννάκης, γιατί ποτέ του δὲν ἔφαγε καλλίτερα ἀπὸ ἐδῶ... Ἄς εἶνε! Ἄς μαθήσομε τώρα τὸ σκοτωμένο γλάρο καὶ ἄς τὸν βάλουμε ἔστην κατασρόλα με λίγο βούτυρο. Βαρέθηκα πῶς αὐτὸ τὸν ἀτελείωτο γόγγρο!

— Ἀλήθεια, κ' ἐγὼ τὸν βαρέθηκα, εἶπεν ἡ Μηλιά. Νομίζεις πῶς ὅσον τὸν κόβεις, τόσο με γαλόνει. Ἐπειτα, θυμοῦμαι, ὁ καϊμένος ὁ πατέρας μου εἶ-

γε, ὅτι οἱ γόγγροι τρώγουν τοὺς πνιγμένους καὶ ὅπου γίνῃ ναυάγιο, βρίσκει κανεὶς πολλούς. Φαντάσου ἂν αὐτὸς ὁ γόγγρος ἔφαγε ἀπὸ τοὺς δυστυχισμένους ἐκείνους ποὺ ἐπνίγησαν προχθές. Πῶ, τί φρίκη!

Καὶ με τὴν ἰδέαν αὐτὴν, ἡ Μηλιά ἐπέταξε τὸν γόγγρον εἰς τὴν αὐλὴν, διὰ νὰ τον πάρῃ μαζί της ἡ θάλασσα. Καὶ ἤρχισε νὰ μαδᾷ τὸν λάρον, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν Γιαννάκη, διὰ νὰ τον μαγερεύσῃ καὶ νὰλλάξῃ ὀλίγον ἢ διαίτα.

Καὶ ὁ Γιαννάκης κάθε τόσο εἶπε! — Τί καλὸς ποῦ ἦταν ὁ κυνηγός, νὰ μας στείλῃ αὐτὸ τὸ ὠραῖον κρέας!

Ὁραῖον; Ὅχι δὲ καὶ τόσο πολὺ. Πρῶτον ἦτο πάρα πολὺ τραχὺ ἔπειτα, εἶχε καὶ μίαν μυρωδιὰν πολὺ ἀσχημῆ. Ἄλλὰ τὰ παιδιά εἶχαν βαρεθῇ τόσο τὰ ψάρια καὶ ἐπιθυμῆσῃ κ ρ ε α ς, ὥστε ὁ

λάρος ἐφαγῶθη με πολλὴν ὄρεξιν καὶ με πολλὴν ἀπόλαυσιν μάλιστα.

— Τί καλὰ νὰ εἶχαμε ἕνα τέτοιο κοκκινιστὸ κάθε μέρα! εἶπεν ὁ μικρὸς λαίμαργος.

— Βλέπω ὅτι ἐξέχασες πάλι τὴν ἱστορία τῶν ἀστακῶν! ἀπήτησεν ἡ Μηλιά.

Ἡ ἑσπέρα παρήλθε γρήγορα με τὰ ὠραῖα παραμύθια τῆς ψαροπούλας καὶ ὁ ὕπνος ὕστερα ἦλθε γρηγορώτερα, ἀφ' οὗ μάλιστα τὴν προηγουμένην νύκτα τὰ παιδιά δὲν εἶχαν κοιμηθῇ τόσο καλὰ— καὶ ἤξευρομεν διατί.

Ἡ ἄλλη ἡμέρα ἦτο προσδιωρισμένη διὰ τὴν πλῆσιν. Ἡ Μηλιά, τελεία νοικοκυροῦλα πλέον, κατέβη εἰς τὴν αὐλὴν διὰ νὰ εὐρῃ εἰς τὸν σωρὸν τῶν ξύλων, κανένα πάσσαλον, καταλλήλον νὰ τον μεταχειρισθῇ ὡς κόπανον. Με πολὺν κόπον ἀνεσήκωσε τοὺς πασσαλούς ἐκείνους, τοὺς βαρεῖς ὡσεπιτοπλεῖστον ἔπειτα τῆς ἐχρειάζετο καὶ μίαν σανὶ πλατεῖα, διὰ νὰ σπαιωνίξῃ καὶ νὰ κτυπᾷ ἐπάνω τὰ ροῦχα.

Ἐπὶ τέλους ἀνεκάλυψε μίαν, ἡ ὅποια τῆς ἔκαμνε. Τὴν τραβᾷ με μὲγάλῃ προσπάθειαν, τὴν γυρίζει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος... καὶ διὰ μίᾳς γίνεται ὠρὰ καὶ βγάζει μίαν φωνήν.

— Τί ἔπαθες, Μηλιά; Ἐκτύπησες; ἔρωτᾷ τρομαγμένος ὁ Γιαννάκης.

— Ἐλα νὰ ἰδῇς! ἀπαντᾷ ἡ Μηλιά. Καὶ στρέφει τὴν σανίδα πρὸς τὸν ἀ-

δεξιὸν τῆς, ἐνῶ ἄφθονα δάκρυα τρέχουν ἀπὸ τὰ μάτια της.

— Μπᾶ! ἔχει γραμμάτα! εἶπεν ὁ μικρός. Μὰ δὲν μπορῶ νὰ τα διαβάσω.

— Νά, συλλάβισε αὐτὴ τὴ λέξι ἐδῶ.

— Μ-η-λ-ι-ά!

— Ἐ, δὲν ἔνοοις τί εἶνε;

— Εἶνε τὸνομά σου! ἀπεκρίθη τὸ παιδίον.

— Μὰ δὲν θυμάσαι πῶς ὠνομάζετο ἡ βάρκα τοῦ πατέρα μας;

— Ἄ, ναί! Μ-η-λ-ι-ά!

— Νά λοιπὸν, αὐτὴ ἡ σανίδα εἶνε συντρίμμα ἀπὸ τὴ βάρκα τοῦ πατέρα μας!... Πρέπει νὰ ἐσυντρίφθηκε ἐδῶ κοντά, ἀφ' οὗ ἡ θάλασσα ἐξέβρασε αὐτὸ τὸ κομμάτι μέσα ἔστω βράχο... Ὁ χρυσέ μου πατεροῦλη!... Ὁ, Θε μου! Θε μου! τί δυστυχισμένοι ποῦ εἴμεθα!..

Καὶ ἡ Μηλιά ἐξηκολούθησε νὰ κλαίῃ. Τότε ὁ Γιαννάκης τὴν ἀγκάλιασε με τρυφερότητα καὶ τὴν κατεφίλησε.

— Ἐλα, πᾶψε πειὰ, Μηλοῦλα μου! τῆς εἶπε. Λυποῦμαι νὰ σε βλέπω ἔτσι νὰ κλαῖς. Μή, νὰ σε χαρῶ!

— Μὰ δὲν ἔνοοις, ὅτι αὐτὴ ἡ σανίδα μοῦ θυμίζει τὸ θάνατο τοῦ πατέρα, ποῦ ἐξ αἰτίας του ἐπέθανε ὕστερα καὶ ἡ μητέρα; Ἄχ, δὲν ἔχομε πιά γονεῖς!

— Σὺ δὲν ἔχεις; ἐγὼ ὁμῶς ἔχω μίαν μητέρα. Σὺ τώρα δὲν εἶσαι ἡ μητέρα μου, Μηλιά;

Καὶ ὁ μικρὸς ἐδιπλασίασε τὰ χάρια

του καὶ με τὰ χερῶν του ἐσπόγγιζε τὰ μάτια τῆς ἀδελφῆς του.

— Μ' ἀγαπᾷς λοιπὸν, Γιαννάκη μου; εἶπεν ἡ Μηλιά συγκινηθεῖσα ἀπὸ τὴν τρυφερὰν συμπάθειαν, τὴν ὅποιαν ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ της.

— Ὁ, ναί, σ' ἀγαπῶ με ὄλην μου τὴν καρδιά! Ἐλα, μὴν κλαῖς... γιατί θάρρωστήσω!

Καὶ ἐγαμογελοῦσεν ἐνῶ τὸ ἔλεγε, διότι ἤξευρεν, ὅτι ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ ἐφόβιζε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα τὴν ἀδελφὴν του. Εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ Γιαννάκη αἱ πλκαλαὶ θλίψεις λησμονοῦνται γρήγορα ἔπειτα ἡ νέα ἐκείνη ζωὴ μέσα εἰς τὸν βράχο, ἐσθυεν ἀπὸ τὴν μνήμην του τὸ παρελθόν. Ἡ σανὶ ἐκεῖνη, τὸ λείψανον τοῦ πατρικοῦ πλοιαρίου, εἰς αὐτὸν δὲν ἐνούμιζε τίποτε ποτὲ δὲν τον εἶχαν πάρῃ εἰς τὴν βάρκαν, ἐνῶ ἡ Μηλιά μέσα εἰς αὐτὴν ἐπέρασε τὰς ὠραιότερας τῆς ὥρας, μαζί με τὸν πατέρα της. Ἀγαποῦσε τὴν μητέρα της, ναί, ἀλλὰ τὸν πατέρα τῆς τὸν ἐλάτρευε. Τὸν ἐθαύμαζε καὶ ἐνόμιζε ὅτι εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅταν τὸν ἔβλεπε νὰ κρατῇ τὸ πηδάλιον καὶ νὰ διευθύνῃ τόσο καλὰ τὴν βάρκαν, με ὄλην τὴν τρικυμίαν πολλαῖς!

[Ἐπειτα συνέχεια]

Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς A. Zerrebraiin ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΜΑΪΟΣ

Ἄνθιστε, κάμποι καὶ βουνά· καλὰ παιδιά, χαρῆτε καὶ ὕμνο ἄς ψάλλῃ τῆς γλυκειᾶς ἐλπίδας ἢ καρδιά σας ἀνθοστεφανωθῆτε καὶ βάλτε Μάη ἔτες θύρες σας καὶ ἔτα παράθυρά σας.

Χαρούμενα καὶ ζωηρά, προτοῦ γλυκοχαράξῃ, πρὶν βασιλέψῃ ὁ χρυσὸς Αὐγερινὸς κ' ἡ Πούλια, προτοῦ κι' αὐτὸς ὁ κόκκορας ἔσπινῃ καὶ φωνάξῃ, πλέεττε στεφάνια ὀλόδροσα με κρίνα καὶ με γιοῦλια.

Καὶ μόλις ἡ ἀνατολὴ ἀρχίσει νὰ ροδίζῃ, θὰ ἰδῆτε ἄν τὸν ἄγγελο με τὰ λαμπρά του κάλλη νὰ σας καλημερίξῃ ὁ Μάης, ποῦ ἀπ' τὸν οὐρανὸ ἔμπροστά σας θὰ προβάλλῃ.

Χαρῆτε! Χαιρετίστε τον με γέλια καὶ τραγούδια Ἐστὰ δάση καὶ ἔστην ἐξοχὴν τρεχάτε, μαγευθῆτε καὶ ὁ Μάης ὁ πεντάμορφος με τῆς Ἐδὲμ λουλούδια σας ραίνει καὶ σας εὐχεται χρόνια πολλὰ νὰ ζῆτε.

I. II. ΙΩΑΝΝΙΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΖΩΟΛΟΓΙΑ

ΑΙΦΑΛΑΙΝΑΙ

Στά πέλαγα τὰ βόρεια,
σὲ θάλασσεσ ἀπέραντες,
ζοῦν κᾶτι ἀθεώρατα
ψάρια, ᾧ πητροκάραβα,

με στόματα ᾧ χάρματα
κ' ἐπάνω ᾧ σαγόνι τους
—σαγόνι τεσεεράπηχο—
ἀντὶ δοντιῶν, ἐλάσματα
ποῦ κλειοῦνε ᾧ τὰ κάγγελα

Κεφάλι ἔχουν πελώριο,
τὸ σῶμα πενηντάπηχο,
τὰ μάτια ὄμως μικροῦτσικα,

Καί, σχίζοντας τὰ κύματα,
μὲ μιὰν οὐρά τεράστια
καὶ δυὸ φτερά στενόμακρα

ΤΙΜΩΡΙΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥ
(M U Θ O C)

Φιλάργυρος τις, ἀποθανὼν καὶ μὲ ἐ-
πισημότητα ταρεῖς, ἤλθεν εἰς τὰς ὀ-
χθας τῆς Στυγῆς, ἐπιθυμῶν νὰ τον διαπε-
ράσῃ ἀντίπεραν μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα πνεύ-
ματα. Ὁ Χάρων τῷ ζητεῖ τὰ πορθημεῖα
ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως τότε βλέπει τὸν
φιλάργυρον προτιμῶντα, διὰ νὰ μὴ τον
πληρώσῃ, νὰ πῆσῃ εἰς τὸν ποταμὸν καὶ
νὰ περάσῃ κολυμβῶν εἰς τὴν ἄλλην ὀ-
χθὴν, μεθ' ὄλασ τὰς κραυγὰς καὶ τὰς
διαμαρτυρίας τοῦ Πορθημέως! Ὁλοσ ὁ
κάτω κόσμος ἀνεστατώθη καὶ καθεὶς ἐκ
τῶν Κριτῶν τὸν ἄδου ἐσκέπτετο νὰ
εὕρῃ τιμωρίαν ἀνταξίαν τοιοῦτου ἐγκλή-
ματος, τὸσον ἐπιζήμιου διὰ τὸν Χά-
ρωνα. Νὰ δεθῇ ὁ φιλάργυρος ἐπάνω εἰς
τὸν βράχον καθὼς ὁ Προμηθεὺς; ἢ
νὰ πάθῃ τὴν τιμωρίαν τῶν Δαναΐδων;
ἢ νὰ γίνῃ βοηθὸς τοῦ Σισύφου εἰς τὸ
νὰ κυλῆ τὴν πέτραν; — Ὅχι, εἶπεν
ὁ Μίνως, τίποτε ἀπ' αὐτὰ. Πρέπει νὰ
ἐφεύρωμεν μεγαλητέραν τιμωρίαν στεί-
λατέ τον ὀπίσω εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἴδῃ
τὴν χρῆσιν, τὴν ὅποιαν κάμνουν τοῦ
πλοῦτου του οἱ κληρονόμοι του!

ΕΛΛΗΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΣΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 55ος

Λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων,
τῶν δημοσιευθεσμένων ἐν τοῖς
φυλλάδιοις τῆς «Διαπλάσεως
τῶν Παιδῶν» τῶν μηνῶν Μαΐ-
ου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ
Αὐγούστου 1898.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν μέρος εἰς
τὸν νέον τοῦτον Διαγωνισμὸν τῶν Λύ-
σεων, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον,
παρακαλοῦνται νὰ ἀναγνώσουν μετὰ προ-
σοχῆς καὶ νὰ συμμορφωθοῦν κατὰ γράμ-
μα πρὸς τοὺς ἐν τῷ Γ' Κεφαλαίῳ τοῦ
Ὁδηγοῦ τοῦ Συνδρομητοῦ τῆς Διαπλά-
σεως (ἴδε φυλλάδιον 1—2, σελ. 11) δη-
μοσιευθέντας ὅρους, οἱ ὁποῖοι παραμένουν
οἱ αὐτοὶ δι' ὄλους τοὺς Διαγωνισμοὺς
τῶν Λύσεων.

Ἐπιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν
ἐπὶ τοῦ ὅρου τοῦ Χάρτου τῶν Λύσεων.
Λύσεις γεγραμμένα ἐπὶ ἄλλου χάρτου,
δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»
ἢ τοῦ Βιβλίου τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ,
ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν»
καὶ πωλούμενα ἐν τῷ Γραφεῖῳ αὐτῆς.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μικρὰ σκηνικὰ τεμάχια, πρὸς παράστασιν ἐν
σχολικαῖς καὶ οἰκογενειακαῖς ἐορταῖς, ὑπὸ Ἀ-
ριστοῦ Π. Κορυτῆδου (Διμύλιου Βιμαρμίου)
—Σειρὰ πρῶτη, περιέχουσα 13 διαλόγους, τι-
μᾶται φρ. 1,20.—Σειρὰ δευτέρα, περιέχουσα
10 πατριωτικὸς διαλόγους, τιμᾶται φρ. 1,20.
Τὰ δύο τεύχη χρυσόδετα ὁμοῦ, τιμῶνται φρ. 4.

ΠΑΙΔΙΚὸν ΘΕΑΤΡΟΝ

Βιβλίον νεώτατον, ὑπὸ Γρηγορίου Σενοπύ-
λου. Περιέχει πρωτοτύπους καὶ ἀνεκδότους μο-
νολόγους, διαλόγους καὶ δραματῖα, δι' ἐορτὰς
σχολείων καὶ οἰκογενειῶν. (Ἀπαραίτητον διὰ
τὰς Ἐβδαδαίους.) Τιμᾶται ἄδειον φρ. 2, χρυσό-
δετον φρ. 3,50.

ΠΑΙΔΙΚὸν ΠΝΕΥΜΑ

Συλλεγὲν ὑπὸ Ν. Π. Παπαδοπούλου. Τρία
τομῖδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὰ 200
χαριεστάτα παιδικὰ πνεύματα, ἱκανὰ νὰ φαι-
δρῶνουν καὶ τὴν μᾶλλον σκυθρωπὴν συνανα-
στροφὴν. Ἐκαστον τομῖδιον τιμᾶται φρ. 0,50.
Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία ὁμοῦ, τιμῶνται φρ. 2,50.

Ο ΠΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ

Μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκα-
δημίας θελκτικώτατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χι-
ρακτικῆς ἀνάγνωσμα, κατὰ μετάφρασιν Π. Ι.
Φέρμπου, μετὰ 24 εἰκονογραφῶν. Τιμᾶται ἄ-
δειον φρ. 3,50, χρυσόδετον φρ. 5.

Η ΝΙΝΑ

αὶ ἔξ θεατῆς καὶ αὶ ἐπτὰ
ἐξάδελφοί της

Διήγημα τρυφερώτατον καὶ χαριεστάτον, κατὰ
τὸ ἀγγλικὸν τῆς Δουίτσης Μ. Ἀλκωτ' ἐξελλη-
νισθὲν ὑπὸ Π. Ι. Φέρμπου, μετὰ 20 εἰκονο-
γραφῶν. Τιμᾶται ἄδειον φρ. 3,50, χρυσόδε-
τον φρ. 5.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

ἦτοι ὁδηγία περὶ τοῦ εὐγενῶς καὶ εὐπρεπῶς ἐ-
ρεσθαὶ κατὰ τὰς διαφόρους κοινωνικὰς σχέσεις,
συνταχθὲν ὑπὸ Σοφίας Δήμου, ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν συγγραμμάτων. Τι-
μᾶται φρ. 0,60.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

Μυθιστόρημα ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ὑπὸ
Ἀνδρέου Λαοῦ (τοῦ συγγραφέως τοῦ «Κληρο-
νόμου τοῦ Ροβινσώνου») κατὰ μετάφρασιν Π. Ι.
Φέρμπου, μετὰ 20 εἰκονογραφῶν. Τιμᾶται ἄ-
δειον φρ. 3,50, χρυσόδετον φρ. 5.

Ο ΦΩΤΗΣ

Ἐπικολυρικὸν ποίημα χαριτωμένον καὶ διδα-
κτικώτατον, ὑπὸ Χριστοφοῦ Σαμαρτζίδου.
Τιμᾶται φρ. 0,60.

ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

Ἄδειον, τιμᾶται φρ. 3. Χρυσόδετον φρ. 5.—
Τὸ Λεύκωμα περιέχει 25 τετράδια μὲ τριάκοντα
ἐρωτήσεις ἕκαστον, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ τις
γράφων εἰς τὸν ἀπάντην ἑκάστης ἐρωτήσεως τό-
πον. Ἐν Λεύκωμα, οὕτω συμπληρωμένον διὰ τῶν
ἀπαντήσεων τῶν φίλων τοῦ κατόχου του, γίνεται
ἐντερόφημα πάσης συναναστροφῆς.

Πωλοῦνται καὶ Τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν,
Χωριστὰ ἕκαστον πρὸς φρ. 0,15.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΙΣΚΟΣ

διήγημα διδακτικώτατον τῆς Marthe Bertin,
βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, κατὰ
μετάφρασιν Σοφίας Δήμου. Ὁ Τόμος κοσμη-
ταὶ ὑπὸ 25 εἰκονογραφῶν καὶ τιμᾶται ἄδειον
φρ. 1,75, χρυσόδετος φρ. 3,75.

Η ΑΝΘΟΥΛΑ

Μυθιστόρημα τῆς Κατ. Α. Ζερνεβραῖν τῆς συγ-
γραφέως τῶν Μικρῶν Ῥοβινσῶνων τοῦ Βρά-
χου, κατὰ μετάφρασιν Ἀριστοτέλους Π. Κορυ-
τῆδου. Βιβλίον τερπνότητων καὶ ἠθικώτατον, ἄ-
ἀποπνεόν ἔρωμα ἐξοχῆς καὶ κοσμοπονητικῶν ὑπὸ 28
εὐρωπαϊκῶν εἰκονογραφῶν καλλιτεχνικώτατων.
Τιμᾶται ἄδειον φρ. 3,50, χρυσόδετον φρ. 5.

Β'ΙΤΑΝ ΖΕΡΑΗ

περιπετειώδες διήγημα ἔξιστορεῖ μίαν περιγῆ-
σιν ἀπὸ τὸν Καύκασον κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλ-
λικοῦ ὑπὸ Σοφίας Δήμου. Τιμᾶται ἄδειον 1,50.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Παιδικὸν διήγημα διδακτικώτατον καὶ ἐπαγωγί-
κατον, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς Εὐ-
δοκίας Δυπουῆ, ὑπὸ Ἀριστ. Π. Κορυτῆδου.
Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου
τοῦτου παραμένει εἰς τὸν ἀναγνώστην βαθυτάτη.
Τιμᾶται φρ. 1,50.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα ὑπὸ Ρ. J. Stahl, βραβευθὲν ὑπὸ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, κατὰ μετάφρασιν Π. Ι.
Φέρμπου μετὰ 21 εἰκονογραφῶν. Σπανίως
ἐγράφη τόσῳ τερπνόν, τόσῳ συγκινητικόν, τόσῳ
παιδαγωγικόν βιβλίον. Τιμᾶται ἄδειον φρ. 3,50,
χρυσόδετον φρ. 5.

Η ΜΟΥΣΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Συλλογὴ ὠραιοτάτων παιδικῶν ποιημάτων, κα-
ταλλήλων πρὸς ἀπαγγελίαν, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
Κατακουζηνῶ. Τιμᾶται ἄδειον φρ. 1,50, χρυ-
σόδετον φρ. 2,50.

ΠΑΙΔΙΚὸν ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς λιχούδης:
— Ἄχ, μαμμά, πῶς ἤθελα νὰ εἶχα μακρὸ
λαμποῦντὸν τοῦ κύκνου!
— Καὶ γιατί, παιδί μου;
— Νά, μαμμά: γιατί θὰν θὰ ἔτρωγα κανέ-
ναι γλυκό, θὰ αἰσθάνομαι περισσότερην ὥρα
τὴν οὐσία του.

Ἡ Μητέρα: — Βασιλικούλα, μὴν δίνῃς πολὺ
παρ' ἑνὸς παπαγάλου σου, γιατί θὰ σου φορήσῃ.
Ἡ Βασιλικούλα: — Καλέ τι λέτε, μαμμά!
Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μου φορήσῃ, ἀφ' οἱ πα-
παγάλοι ζοῦν διακόσια χρόνια;
Ἡ Μητέρα: — Βασιλικούλα, μὴν δίνῃς πολὺ
παρ' ἑνὸς παπαγάλου σου, γιατί θὰ σου φορήσῃ.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΑΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν
ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Οἰκο-
νομίδου, ὁ ὁποῖος ἀπαντῶν πρὸς τὴν πρῶην Μα-
ρουσιώτισσαν μὲ τόσον σοφρότητα, ἐπροκάλεσε
ὁμοίαν διαμαρτυρίαν.

Πρῶτη-πρῶτη μοῦ γράφει ἡ Δουίτση. Εἶνε
καταθυμωμένη, καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν της μοῦ
γράφει ὀλίγα—καθὼς λέγει,—ἐν ᾧ εἶχε νὰ μου
γράψῃ πολλά. Ἀναφέρει μίαν παλαιὰν ἐπιστο-
λὴν τοῦ κ. Φαίδωνος, ὁ ὁποῖος, ὁμοίαν περὶ
μουσικῆς, λέγει ὅτι τὰ κορίτσια παίρνουν ὄλα τὰ
ὄργανα, καὶ μάλιστα τὸ πιάνο, μὲ περισσοτέραν
τέχνην καὶ λεπτότητα ἀπὸ τὰ ἀγόρια. Εἰς δὲ τὸ
ζήτημα τῆς γυμναστικῆς, προκαλεῖ τὸν Ἀλε-
ξάνδρου Οἰκονομίδου νὰ συναγωνισθῇ μαζὶ της
μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τον νικήσῃ. — Ἡ
Ναυτοπούλα ἔγινεν ἔξω ἀφ' ὧν. Ἐκτὸς τοῦ
τελευταίου ποιητικῶ ἀφαινεσμοῦ, λέγει, εἰς
ὄλους τοὺς ἄλλους Διαγωνισμοὺς μου ἐβραβεύθη-
σαν περισσοτέρον κορίτσια. Εἰς τὰ λευκώματα
τῶν Μ. Μυστικῶν—τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἴδιον
της,—τὰ εὐφρόστερα, τὰ καλλιγραφικώτερα, τὰ
πλεον ὀρθογραφημένα τετράδια, ἀνήκουν εἰς κο-
ρίτσια. Μίαν ἡμέραν ὁ Διδάσκαλος τῆς Γυμνα-
στικῆς εἶπεν εἰς τὴν τάξιν της: ἀθ' ἡρόμην
ὀλοφύγως, Δασποινίδες, οἱ μαθηταὶ μοῦ νὰ
εἶχον τὴν εὐλογίαν, τὴν ἀντιλήψιν καὶ τὴν
πρὸς τὴν γυμναστικὴν ἀγάπην τὴν ὅποιαν καὶ
ὑμεῖς ἔχετε. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν εἰς τὸν
κῆπον τοῦ Ζαπτείου ἡ Ναυτοπούλα ἐπέρασε
εἰς τὸ τρίξιμον πέντε-ἔξ ἀγόρια. Ὡς πρὸς τὸ
κλυθόμενον, γνωρίζει πολλὰς συνδρομητρίδας μου,
αἱ ὁποῖαι εἶνε δελφίνας ἔνθ' ἔχει ἀνακαλύψῃ
μέχρι τοῦδε τέσσαρας συνδρομητρίδας μου, μετα-
σὼ νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὸν Κανονισμὸν. Ἐν
τῷ μεταξύ ὄμως καλὸν εἶνε νὰ σπεύσουν νὰ τα
στείλουν, διότι δὲν ὑπάρχει ἀπρεπέστερον πράγ-
μα, παρὰ νὰ λαμβάνῃ κανεὶς ἐν τετράδιον καὶ
νὰ μὴ το ἀποδίδῃ. Εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι τοῦτο
εἶνε ἐν εἶδος κλοπῆς μετρηφισμένης.

Πολὺ σ' εὐχαριστεῖ ὁ κ. Φαίδων, Ἰάνα,
δι' ὅσα ἐνθουσιώδη γράφεις. Τὸν ἐκολάκευσε
πολὺ ἐκεῖνο πού λέγεις, ὅτι ἔμουν ὁ κ. Φαίδων
ἦτο ἱκανὸς νὰ κάμῃ τοιοῦτον ἐγκώμιον διὰ τὸν
ποιητὴν τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰγμνου.

Ὅσοι παραπονοῦνται ὅτι τοῖς καθυστεροῦνται
τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν, (τὸ ἴδιον τῆς
Στυγῆς, ἡ Μαγευμένη Ἀχοροαλιά, ἡ Φιλό-
πατρις Ἰάς, ὁ Φάλλων Ῥοαξ, ἡ Δέα, κτλ.
κτλ.) ἴδε μᾶλλον ὅτι τώρα καταρτίσκω ἐν Γενικὸν
Ἐυρετήριον Ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Μετ'
ὀλίγας ἡμέρας, ἔσταν θὰ τελειώσῃ, θὰ ἦμαι εἰς
θέσιν νὰ δημοσιεύσω τὰ ὀνόματα ὄλων ὄσων
καθυστεροῦν τετράδια, καὶ θὰ τοὺς παρακαλέ-
σω νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὸν Κανονισμὸν. Ἐν
τῷ μεταξύ ὄμως καλὸν εἶνε νὰ σπεύσουν νὰ τα
στείλουν, διότι δὲν ὑπάρχει ἀπρεπέστερον πράγ-
μα, παρὰ νὰ λαμβάνῃ κανεὶς ἐν τετράδιον καὶ
νὰ μὴ το ἀποδίδῃ. Εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι τοῦτο
εἶνε ἐν εἶδος κλοπῆς μετρηφισμένης.

Πιστὲ Στρατιῶτα, τὸ τετράδιόν σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Δευκώτερον Ἀγγελε, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον
σοῦ ἐπέλεξε πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ.
Εἶδα καὶ τὰ σχέδιά σου περὶ Συλλόγου Τριπόλεως,
καὶ εὐχομαι νὰ πραγματοποιηθοῦν. Εὐχαριστῶ
πολὺ.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Δευκώτερον Ἀγγελε, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον
σοῦ ἐπέλεξε πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ.
Εἶδα καὶ τὰ σχέδιά σου περὶ Συλλόγου Τριπόλεως,
καὶ εὐχομαι νὰ πραγματοποιηθοῦν. Εὐχαριστῶ
πολὺ.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

παρητήσεως τῆς Μαρουσιώτισσας, ἡ ὅποια,
φαίνεται, τὰ ἔκαμε νὰ ἐργασθοῦν περισσοτέρον.
Ὡστε πλὴν εἰς τὴν παρατήρησιν ἐνὸς κοριτικοῦ
ὄφειλον τὰ Βραβεῖα τῶν. Ἐκτὸς τούτου, ὑπὸ
πνευματικὴν ἐποψὴν τὰ κορίτσια μᾶς ὑπερτεροῦν
πολὺ, καὶ τοῦτο τὸ ὁμολογοῦσιν ὄλοι οἱ παιδα-
γωγοὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι. Ὅτι δὲ ἔχουν καὶ
καλλιτέραν καρδίαν, ἀποδείξει τὸ Ταμείον ὑπὲρ
τῶν Ἀπῶρων ὅπου τὰ 9 δέκατα τῶν προσφερόν-
των εἶνε κορίτσια. Μόνον ἴσως ἡ φιλοπερίεργεια
τῶν κοριτικοῦν ὑπερτερεῖ τὴν τῶν ἀγοριῶν, καὶ
ἀποδείξει ἡ στήλη τῶν Ἀσπασμῶν καὶ τῶν
Πληροφοριῶν, ὅπου πλειονοῦσιν τὰ κορίτσια».

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμματόσημον.

Ἐπιπλέον σου ἦτο
πολὺ καλογραφημένον, ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὔτε φά-
κελλον, οὔτε γραμματόσημον. Μήπως δὲν ἀνε-
γνωσας μὲ προσοχὴν τὸν Ὁδηγόν; Ἄμα σοῦ
στείλῃ τώρα καὶ ἡ Γενναία Σουλιάτισσα τὸ
τετράδιόν της ἡ ἀνταλλαγὴ τελειώνει μαζὶ σας.
Μοῦ ὄφειλες 20 λεπτά.

Καὶ ἡ Κόρη τοῦ Ζαλόγγου μοῦ ὄφειλε 40
λεπτά, διὰ δύο τετράδια πού ὄφειλε χωρίς
γραμμα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συντάξιμον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχολήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καί υπό του Οἰκουμένου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἄριστον καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἰ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καί εἶνε προκληρωτέαι δι' ἔν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντὶ τῆς ἐπιτομῆς τῆς Παιδείας

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1898 Ἔτος 20^{ον}.— Ἀριθ. 19

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5^{ος}.

Η ΣΦΙΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Βραβευθέν υπό τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 129)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.
ΑΠΟ ΣΑΝΔΟΥΙΧΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΚΟΝ ΚΥΚΛΟΝ

Ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκ Σανδουίχων ἀναχώρησιν. πλεύσας νοτιοδυτικῶς καὶ ὑπὸ οὐριον ἄνεμον, ὁ Ἀλβρανος ἐβόησεν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος τῶν Νέων Νοτίων Ὀρνυθῶν.
Τὸ Ἀρχιπέλαγος τοῦτο, διασχίζομενον ὑπὸ τοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου παραλλήλου καὶ περιλαμβανόμενον μεταξύ τοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου καὶ τεσσαρακοστοῦ ἑβδόμου μεσημβρινοῦ, ἀνεκαλύθη ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ Πάλμπερ καὶ τοῦ ἀγγλοῦ Βώτουελ (1821—22), ἀποτελεῖται δὲ ἐκ πολυαριθμῶν νήσων καὶ νησίδων, αἱ σπουδαιότεραι τῶν ὁποίων εἶνε ἡ Στέφισ. ἡ Ἄρσην. ἡ Ἀπρίστος καὶ ἡ Ἀτελπίσια.

Ὁ Ἀλβρανος προσήγγισεν τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν τῆς Στέφισ, παρὰ τὴν ὁποίαν ἠγκυροβόλησεν τὴν 25 Νοεμβρίου. Αἱ ἐρευνᾶί μας πρὸς ἀνακάλυψιν τεκμηρίων περὶ τῶν ναυαγῶν τῆς Ἰανᾶς ἀπέμειναν ἀνευ ἀποτελέσματος. Μόνον φοβεροὺς ὀγκοπάγους εἶδομεν συσσωρευμένους ἐκεῖ, οἱ ὅποιοι μετὰ δύο μῆνας θὰ ἤρχοντο νὰ πλέουν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θὰ ἔφθανον καὶ αἱ φαλινοθηρίδες, ἐκ τῶν ὁποίων ἄνδρες τινὲς θάπεθιβάζοντο καὶ θὰ ἔμενον εἰς τὰς νήσους, διὰ νὰ κυνηγήσουν τὰς φώκας καὶ τοὺς θαλασσίους ἐλέφαντας. Πρὸς τὸ παρὸν τὸ Ἀρχιπέλαγος ἦτο καθολοκληρίαν ἐρημον, — πένθημος χώρα ψυχῶν καὶ ἀπελπίσας!

Εἰς τὰς ἀκτὰς ἐκεῖνας οἱ λιπαρόχηνες ἦσαν ἀφθονοί, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐφόνευσαν πολλοὺς οἱ ναῦται

τοῦ Ἀλβρανοῦ, ὅχι βέβαια ἀπὸ κανέν ἀξιοκατάκριτον ἐνοτικὸν καταστροφῆς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πολὺ θειμὴν ἐπιθυμίαν νὰ προμηθευθῶν ὑποὶν κρέας. — Πολὺ νόστιμα αὐτὰ τὰ πρῶτα, κύριε Ζώρλιγκ! με διεβεβαίωσεν ὁ Οὐρλιγκερλῆς. Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἐφάγατε καὶ εἰς τὴν Κεργαλιάνη.
— Ναι! ἐκεῖ ὁμως τὰ ἐμχειρεύειν ὁ Ἄτκινς!
— Κ' ἐδῶ θὰ τα μαγειρεύσῃ ὁ Ἐνδικότς! καμμία διαφορά!
Πράγματι, ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται εὖρον νοστιμώτατα τὰ πτηνὰ ταῦτα, καθὼς τὰ εἶχε μαγειρεύσῃ με ὅλην του τὴν τέχνην, ὁ ἰκανώτατος ἀρχιμάγειρός μας κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ Οὐρλιγκερλῆ.

Τὴν 26 Νοεμβρίου, περὶ τὴν ἑκτην τῆς πρωΐας, ὁ Ἀλβρανος ἀπέπλευσε, διευθυνθεὶς πρὸς νότον. Εὐρισκόμεθα ἤδη ἐπὶ τοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου μεσημβρινοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀκολουθήσῃ ὁ Βέδδελ καὶ κατόπιν ὁ Οὐλλιγκερλῆς. Μοῦ φαίνεται, ὅτι ἐφάγατε καὶ εἰς τὴν Κεργαλιάνη.
— Ναι! ἐκεῖ ὁμως τὰ ἐμχειρεύειν ὁ Ἄτκινς!
— Κ' ἐδῶ θὰ τα μαγειρεύσῃ ὁ Ἐνδικότς! καμμία διαφορά!
Πράγματι, ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται εὖρον νοστιμώτατα τὰ πτηνὰ ταῦτα, καθὼς τὰ εἶχε μαγειρεύσῃ με ὅλην του τὴν τέχνην, ὁ ἰκανώτατος ἀρχιμάγειρός μας κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ Οὐρλιγκερλῆ.

λαὶ τοῦ παγοφράγματος, ἡ — διὰ νὰ ὀμιλήσω ἀνευ μεταφορῶν, — νὰ εὐρεθῇ ἐν ῥῆγμα ἐπὶ τοῦ πυκνοῦ ἐκείνου τεύχους τῶν πάγων. Ὁ πλοίαρχος Λάν Γκὺ ἤλπιεν, ὅτι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ, θὰ διεσχίζαμεν τὸ παγόφραγμα καὶ θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὴν ἀπαγῆ ἐκείνην θάλασσαν, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ Βέδδελ καὶ ὁ Ἀρθούρος Πύμ, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας, ἀνευ οὐδενὸς ἐμποδίου, θὰ ἐπλέομεν μέχρι τῆς νησίδος Βενέττης πρώτον, καὶ μετὰ τῆς νήσου Τσάλαι κατόπι.

— Φθάνει νὰ κατορθώσωμεν νὰ περάσωμεν τὸ παγόφραγμα, εἶπα πρὸς τὸν πλοίαρχον, — καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν οἱ ἀνατολικοὶ ἄνεμοι.

— Θὰ ἐξακολουθήσουν, κύριε Ζώρλιγκ! ἀπήνησεν ὁ πλοίαρχος με τόνον ἰσχυρᾶς πεποιθήσεως καὶ αἰσιδοδοξίας. Ὅλα θὰ γίνουσι με τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ! Δέν μου μένει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Θεὸς διευθύνει τὰ βήματά μας. Εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον τίποτε δέν γίνεται τυχαίως! παντοῦ ὁ θεὸς δάκτυλος. . .

— Συμφωνῶ, πλοίαρχε. Τὰ γεγονότα συνεχονται διὰ μυστηριώδους δεσμοῦ καὶ ἀποτελοῦν

«Νά . . . νά . . . ἴδες ἐκεῖ! . . . μιά, δύο, τρεῖς. . . ἑπτά . . .» (Σελ. 146, στήλ. α'.)

Ἰωάννα Μαρκέττη εὐχαριστεῖ ἀπὸ καρδίας δλους καὶ δλας, ὅσοι τὴν συνεχάρησαν. Αἱ λοιπαὶ Πληροφορίαι παραλείπονται ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦσιν νανταλλάξουν : Ὁ Πατριὸς Σπουργίτης μετὰ τὴν Χαράνην, Μάλλον Πατρῶν, Κουκλίτσαν, Κουκουρότικον — ὁ Σπασμένος Φεγγίτης μετὰ τὴν Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας, Ἑλληνικὴν Σημαίαν, Ἑλληνικὸν Ἀδύθημα, Ἑλληνικὴν Καρδίαν καὶ Ἑλληνα Πυροβολητὴν — ὁ Τραγικὸς Δισχέλιος μετὰ τὴν Δέαν καὶ Σαρθὴν Ἑλληνοπούλιαν — ὁ Πίρ-Πάφ μετὰ τὸ Φωτοβόλον Τόσον, Ἑλ. Κομπῆν, Μέλλουσαν Καλλιτέχνηδα, Νεαρὰν Καλλιτέχνηδα καὶ Ἑλληνίδα Καλλιτέχνηδα — τὸ Ἀντίο Μαστέλλο μετὰ τὸν Ἀργυρολόγητον Ἐρμῆν, Σαρδανάπαλον, Ἀργυρολογιώτατον καὶ Βασιλεῖα τῶν Ὀρέων — ὁ Ζεβὰν μετὰ τὸν Βασιλέα τῶν Ὀρέων, Τσουκνίδαν τῆς Τερψιδέας, Ἀργυρολόγητον Ἐρμῆν, Παλλικάρη τῆς Λαζίας καὶ Ἀγγελον τῆς Εὐτυχίας — ὁ Μελαγχολικὸς Ναυτης μετὰ τὴν Ἰωάνναν Δάρεν, Ἀμλέτον, Ἀφροδίτσαν, Ἀνθισμένην Ἀμυγδαλίαν καὶ Μαρκησιὸν τῆς Γαλόσσας — ἡ Ἄδρα τοῦ Βουνοῦ μετὰ τὴν Καρυάδα, Βοσκοπούλιαν καὶ Δευαδὴν Ἀρχοντα — ἡ Μουρμούρα μετὰ τὴν Νεράϊδαν τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ Βριτάρτην — ὁ Συριακὸς Ἰππότης μετὰ τὸν Λαδομένον Ποτικόν, Ἀφροδίτσαν, Φαρόνυαλον καὶ Ἀρχιολοῦλον τῶν Φαρῶν — ἡ Ἀρχαία Ἑλληνίς μετὰ τὴν Ἀνθισμένην Ἀμυγδαλίαν — τὸ Κύριον Ἄσμα μετὰ τὸν Μικρὸν Τυμπανιστὴν, Μερεξεδέλιαν καὶ Ἀντίο Μαστέλλο — τὸ Φροδοτὸν τῆς Ἐποχῆς μετὰ τὸν Ἰατρὸν Πατάραν καὶ Ρωσικὴν Καραμέλιαν — ἡ Δέα μετὰ τὴν Ἀγρίαν Ἀγχιναράν — ἡ Παλιόρουα τῆς Εὐρίπου μετὰ τὸν Μικρὸν Τυμπανιστὴν, Ἀρχιμῆδην τὸν Μαθηματικόν, Ἀσπρὴν Γάταν, Ἐωσφόρον καὶ Ἀρχιζιζάνιον — τὸ Φωτοβόλον Τόσον μετὰ τὸ Ἀρχιζιζάνιον, Τσίρ-Τσίρ, Ἑλληνικὴν Θάλασσαν καὶ Ἑλληνικὴν Σημαίαν — ἡ Κρυσταλλόδης Πηγὴ μετὰ τὴν Μέλλουσαν Καλλιτέχνηδα καὶ Μαγευμένην Ἀρογιαλίαν — ὁ Μακρολέλεξας μετὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Ἀντιγόνην, Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας καὶ Περούα — τὸ Πιτηρὸν τῆς Ἐρήμου μετὰ τὸν Μικρὸν Διάβολον καὶ Ἄδραν τοῦ Βουνοῦ — ἡ Μαγευμένη Ἀρογιαλία μετὰ τὸν Ἀγγελον τῆς Εὐτυχίας Μελαγχολικὸν Ναυτην καὶ Μαρτιαν Ν. Δεδίδον — ὁ Δημ. Δρίθας μετὰ τὴν Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας καὶ Ἑλληνίδα Καλλιτέχνηδα — ὁ Μαργαριταρέσιος Σταυρὸς μετὰ τὴν Βασιλίτσαν τῶν Ἀγέμων καὶ Κροκόπειλον Ἡὼ — τὸ Παράδεισον Πιτηρὸν μετὰ τὴν Μέλλουσαν Καλλιτέχνηδα καὶ Παπουτωμέτρον Γάτον — τὸ Φωτοβόλον Ἄστρον μετὰ τὸν Φιλόσοφον Ἀναξάγοραν καὶ Παταράν — ἡ Μερεξεδέλια μετὰ τὴν Φωτεινὴν Γ. Μαυριμάλλην, Δίκατερίνην Μπουριτὰ καὶ Ἀλέξανδρον Πάλλην — ὁ Πιότης Στρατιώτης μετὰ τὸν Δελφίνα τοῦ Ἐξείτου, Σερτανεμένην Ἡπειρώτισσαν καὶ Ζακπίδα — τὸ Τρυγονάκι μετὰ τὸν Ἀνθισμένον Μερεξέν, Ἑλληνα Πυροβολητὴν, Δουκισσαν — Ἀνδρέον Ἐξώνον καὶ Σερτανεμένην Ἑλληνοπούλιαν — ὁ Ἄρατος μετὰ τὸν Μικρὸν Τυμπανιστὴν — ὁ Ἐξερυνητὴς τῶν Ψευδωνύμων μετὰ τὴν Ἄδραν τοῦ Φαλήρου, Νύμφην Καλυψὸν, Ναυτοπούλιαν τῆς Ἄνδρον καὶ Φελήν — ἡ Νύμφη τοῦ Βορρᾶ μετὰ τὸν Ἰπποβόλον Ἄμωνα — τὸ Ἄνθος τῆς Ἀγῆς μετὰ τὸ Ἄστρον τῆς Ἀγῆς — ὁ Φιλοθάνατος μετὰ τὸν Μελαγχολικὸν Ναυτην.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὰς φίλας τῆς: Τρυγονάκι, Φλωρεντίαν Σαμπίρον (ἔστει-

λα.) Ἀδρυερὸν (πολὺ ὄραία ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς· κρίμα ποὺ δέν ἔχω τόπον νὰ δημοσιεύσω μερικὰ ἀποσπάσματα, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃν καὶ οἱ ἀγαπῶντες Πατρινοί!) Ἄνθος τῆς Ἀγῆς, Κῆμα τοῦ Ἐξείτου, Νικολάου Σ. Καρδούνην (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν σου) Φωτιὰν καὶ Λαύραν (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ὄραϊας εὐχὰς) Κῆμα τῆς Πριγκίπισσας, Φιλοθάνατον, Μικρὸν Τυμπανιστὴν (μετὰ τοῦ κ. Θ. Δ. δέν εὐρίσκομαι εἰς ἀνταπόκρισιν· ὠστε προτιμώτερον εἶνε νὰ στέλλῃς τὰ χρήματα ἀπ' εὐθείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς) Ἀδρυερὸν Ἑλληνα (ἔστειλα) Δουκισσαν (ἔχῃ τὸ παλαιὸν σου ψευδώνυμον δέν τὸ ἔδωσα εἰς καμμίαν ἄλλην ἐπομένως ἡ πρότασις ἀπευθύνετο πρὸς σέ) Νύμφην τοῦ Βορρᾶ (ἔχῃ τὸν πολὺ δταν εἶδα, ὅτι ὁ τάφος τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου ἤρωος εἶνε τώρα περιποιημένος· αὐτὸ βέβαια ὀφείλεται εἰς ὅσα μου ἔγραψεν ἄλλοτε περὶ αὐτοῦ ἡ Γῆ τῆς Ἑλλάδος) Ἀντίο Μαστέλλο (ἔστειλα· οἱ φίλοι μου, περὶ τῶν ὁποίων μοῦ γράφετε, συνενεργήθησαν ἤδη) Ἐξερυνητὴν τῶν Ψευδωνύμων (εὐχαριστῶ καλὴν ἐπιτυχίαν) Ἀδρυερὸν Δέοντα (μὴ ἀμφιβάλλῃς ὅτι ὅσοι οἱ φίλοι μου θὰ κάμουν τὸ καθήκον των, ὅταν θὰ γίνῃ ἡ προκήρυξις τῆς πληρωμῆς) Ἰδοῦ τῆς Στυγῆς, Φιλοθάνατον Ἰάδα (τί ὄραία ἡ ἐμμετρος ἐπιστολή σου!) Μερεξεδέλιαν (ἔχῃ σὲ «σκέτο ἰδικὸν σὰς» γράφονταί τὰ ἄλλα ἐκτὸς τῶν Ἀύσεων) Φωτοβόλον Ἄστρον (ναί, ἔμαθα τὸ δυστύχημα τῆς ἀγαπητῆς μου φίλης καὶ δέν ἤξεύρις πόσον ἐλυπήθηκα!) Μαγνητικὴν Βελόνην (ὑπόθεσε ὅτι ἡ πανσέληνος τοῦ Μαρτίου γίνεσθαι τὴν Παρασκευὴν, ἡ νύξ τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν δέν θὰ εἶνε σεληνωρῶτιστος;) Κῆμα τῆς Σαλαμίνας (εἶπα εἰς τὸν κ. Ἰωάννην πόσον σου ἤρεσεν ὁ Ἀπρίλιος σου· εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοριτσιῶν καὶ ἀγοριῶν, σήμερα ἔχουν τὸν λόγον τὰ κορίτσια) Ἐλευθερὰν Πατρίδα (ἔστειλα· εἶμαι συμφωνοτάτη μετὰ ὅσα γράφετε πόσον ὄραία!) Πάντοτε Φαιδράν, Ἰπποδαμάστριαν, Ἰωάννην Ἐδοθατιάδην (χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράψῃς καὶ νὰ διαγωνίζεσαι συχνά) Δ. Π. Δρίθας (ὁ ὁποῖός ἐχει τὴν πεποιθῆσιν ὅτι εἰς τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν Διηγήματος Συριακὸς θὰ πάρῃ τὸ Βραβεῖον· θὰ τὸ ἰδοῦμεν!) Μαγευμένην Ἀρογιαλίαν, Ἰριδα (χαίρω πολὺ ἐγίνεσθαι ἐντελὲς καλὰ) Σκαριδάκι, Γλυκὸ Φιλάκι, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα (ἡ Μεγάλη Κυριακὴ θὰ γίνῃ ἐκ' εὐκαίριας τῆς Βίκασεστηρίδος μου δέν τα εἶπα; ἤρωσον Τρίποδα, Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας, Μακρολέλεξαν Ὀρφέα, (ἔστειλα ἐκ νέου ἀπορῶ κ' ἐγὼ με αὐτὰ τὰς ἀπολαύσεις!) Κρυσταλλόδην Πηγὴν, Σοφρον. Μεσαίωνα (ἂν θὰ γίνῃ, θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἔτος) Παλιόρουαν τοῦ Εὐρίπου (ἐνίστη δημοσιεύεται ἡ πρότασις δύο φορές· ἀλλ' ἀπ' οὐ εἶχες στείλῃ τετράδιον, δέν ἔπρεπε νὰ στείλῃς καὶ δεύτερον.) Μικροβίον (εἶσαι πολὺ καλὴ ἀδελφοῦλα!) Δέαν, Συριακὸν Ἰππότην (περιμένω) Μουρμούραν (εἰς τὰς προτάσεις δέν εἶνε δυνατὸν νὰ δημοσιεύω καὶ τὰ ἀρχικά) Λαγάναν (σημείωσέ μου εἰ συλλάδια σου λείπουν νὰ σοῦ τὰ στείλω· αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἄνανια συνάξουν γραμματόσημα παντὸς εἶδους.) Δ. Βαρονάκη (χαίρω πολὺ διότι ἡ μαγικὴ εἰκὼν σου ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ μοῦ γράψῃς διὰ πρώτην φοράν ἡ ὁποία ἐλπίζω νὰ μὴ εἶνε καὶ τελευταία) Σπασμένον Φεγγίτην (βλέπεσι σήμερον ὅτι ὁ κ. Φαίδων προέβλεπε τὴν ἐπιθυμίαν σου) Ἐαρινὴν Πρωίαν (διὰ χαριτωμένα καὶ προπάντων ἡ προσφώνησις σου πρὸς τὸν μικρὸν ὁποῖός ζωγράφει μέσα εἰς τὸ Γ τῆς προηγουμένης ἀθηναϊκῆς Ἐπιστολῆς) Ζεβὰν (ἔχῃ τὴν πᾶρα πολὺν διὰ τὴν ταχέαν σὰς συμφιλίαν) Πίρ Πάφ, Τραγικὸν Δισχέλιον (σὲ συγχάρω διὰ τὴν νίκην καὶ εὐχόμεν εἰς ἀνώτερα.) Ἀσθαλὸς Ρόδου, Μέλλουσα Ἡρώα, Φωτοβόλον Ἄκτινα. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27 Ἀπριλίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχὲς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου
Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται γράφειν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Πραξίᾳ μας εἰς φράξιλλους, ὡς ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

Νέος Διαγωνισμὸς τῶν Ἀύσεων.
Κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ παρῶντος φυλλαδίου ἄρχεται νέος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

221. Δεξιόγυφος.
Τὸ πρῶτον εἶνε πρόθεσις, τὸ δεύτερον μου πόλις, Κ' ἔχθρος τῆς ἀνθρωπότητος τὸ σύνολον μου δλης. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σελίου τοῦ Κεραινοῦ

222. Στοιχειόγυφος.
Εἶμαι ἐκ τῶν μυστηρίων, θεῖον ἄρωμα σκορπιῶν, Ἄν τὴν κεφαλήν μου ἀλλάξῃς, με ἀκτίνας χρυσοῦ.

223. Δίνιγμα.
Ποῖα νύμφη πρώτη δέν μιᾶ Μόνον ἂν μιλήσουν ἀπαντᾶ, Τὸν λόγο δευτερόναι· Καὶ τὰ παιδιὰ πεισμένοι;

224. Τραπέζιον.
Νάναικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμῶν, οὕτως ὥστε ν' ἀγωνίσκηται εἰς τὴν ἄνω πλευρὰν ἀρχαῖος Βασιλεὺς, εἰς τὴν κάτω ευρωπαϊκὴ μαγαλόνησος, εἰς τὴν δεξιάν χώρα τῆς Ἀσίας καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν γεωμετρικὸν σχῆμα.

225.—229. Μαγικὸν Γράμμα.
Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός οἰουδέποτε γράμματος ἐκ τῆς τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πᾶντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσων ἄλλας τόσας λέξεις: ἀκρίς, κῶνον, νιός, κῆρος, ραός.

230. Μεθοδοτικίς.
Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸνομα πόλεως τῆς Συρίας: 1, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2, Νῆσος τῆς Ἀφρικῆς. 3, Εὐρωπαϊκὴ Χερσόνησος. 4, Χριστιανικὴ ἀρετὴ. 5, Πόλις τῆς Σικελίας. 6, Χρῆσιμον πρὸς γραφήν. 7, Ἄνθος. 8, Πτηνόν.

231. Ἐρώτησις.
Ποῖα εἶνε ἡ λύσις μιᾶς λανθασμένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως;

232. Ἑλληνοπούλιον.
ι-αασι-ου-αο-ουου.

233. Φωνηεντόλιον.
Οπι-στρος-θ-πλγας.

234. Γοῖφος.
Δεῖ, Ἐρρίκε Βασιλεῦ, εἴ!

ΛΥΣΕΙΣ
221. Ἀνακρέων (ἀνά, Κρέων).—83. Γλώσσα, κλώσσα.—86. Αἶνος.—87-88. 1, Ρόδος, πόλις, πόλις, πόρος, Πάρος.—2, Φόβος, φόβος, πόρος, πόρος, Πάρος, θάρρος.— 89-93. Τῇ προσθήκῃ τοῦ γράμματος ι, σχηματίζονται αἱ λέξεις: Ἰστορία, οἶκος, φλοῖα, σιάλος, αἰχμή.—94, ΑΡΓΟΣ (1, Καισάρεια. 2, ΗΡα. 3, Γοργίας. 4, Ἄστροκος. 5, Μόσχα).—95. ΚΙΜΩΝ, ΜΗΛΩΝ (1, ΚΙΜωλος. 2, ἸβΗ. 3, Μαλέας. 4, Ωμος. 5, Νῆνος).—96. Μὴ περιμένῃς ἀπὸ ἄλλον τὴν εὐτυχίαν, ἂν δέν τὴν προετοιμάσῃς μόνος σου.